

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

Donatio Constantini M. facta S. Sylvestro quam? p. 411. n. 1. Eandem Carolus M. à Longobardis vindicavit & restituit. n. 2. Edictum de illa corruerunt Græci. *ibid.*

Donare nemo facili de causa creditur. p. 469. n. 1. Donationes an & quas facere possit Administrator Regni. p. 501. n. 3.

Donare ob merita, pietatem &c. non est perdere. p. 502. n. 3.

Donationes quas facere possit Prælati Monasterij. p. 502. n. 3.

Donatio executioni non data ante mortem donantis an sit postea exequenda. p. 627. n. 3.

Donationes facere non potest Capitulum sede vacante. p. 751. n. 8.

Donare an possit Administrator cū licera? p. 772. n. 2.

Donare gratis aliquid Præsentatori aut Collatori non est simonia. p. 778. n. 2.

Donatio revocari potest, Donatorio contra donantem agente in Iudicio. p. 782. n. 5. Nisi agat ex mandato Superioris. *ibid.* Vel pro persona coniuncta. *ibid.*

Donationem propter nuptias lucratur mulier ob adulterium Mariti. p. 787. n. 1.

Donatio per incarcerationem extorta an valeat. p. 811. n. 6.

Dos.
Doti aut hereditati ingredientium Religionem nihil potest per statutum civile detrahi. p. 41. n. 7.

Dotalibus in bonis tenetur maritus non tantum de dolo, sed & de negligentia. p. 191. n. 1.

Dotem amittit adultera in poenam criminis. p. 192. n. 5. p. 787. n. 1.

Dotem uxoris alienandi consuetudo invalida. p. 192. num. 6.

Dotem quasi possidet maritus propter administrationem. p. 357. n. 11.

Dotem non comprehendit Renuntiatio generalis. p. 469. n. 1.

Dotator Ecclesiæ acquirit eius Patronatum, non curam aut redditus. p. 498. n. 10. Nisi Episcopus ultro concedat. *ibid.*

Dotalibus pro bonis agere potest maritus suo nomine. p. 793. n. 1.

Dotalem fundum non tenetur Maritus defunctæ uxore restituere, donec compensentur meliorationes. p. 822. n. 7. Fructus ex melioratione integra perceptos facit suos. *ibid.*

Dotis nomine non potest Clericus dare filiæ aut Sorori decimas. p. 847. n. 2.

Dubium Vide Interpretatio, Præsumptio.

Dubium Politicum in Iure civili solvendum est per decisionem Canonum, si habeatur. p. 6. n. 10.

In Dubio præsumendum pro Principe. p. 23. n. 10.

In Dubio non præsumitur actus subsequens protestationi contrarius. p. 35. n. 12.

Dubium de sua Iurisdictione potest ipse Iudex cognoscere. p. 87. n. 1. p. 131. n. 3. p. 654. n. 3.

Vide Index.

Dubium de sua Iurisdictione si pro se resolvat bona fide Iudex, validè procedit in causa principali. p. 87. n. 2.

Nisi forte Iurisdictione non potest in eo fundari. p. 88. n. 3. Ut sit & rescriptum aut Commissio sint falsa. num. 4.

Aut causa extra potestatem committentis. *ibid.*
Dubium si sit de persona & statu Iudicis non potest ipse de eo cognoscere. p. 89. n. 7.

Indubio de requiringo consentu Iuris præsumptio Iuris pro Prælato. p. 106. n. 5.

In Dubio de Iurisdictione delegatorum non potest Ordinarius esse Iudex. p. 113. n. 2.

Dubium sensum legis determinat consuetudo. p. 116. n. 3. & 4.

Dubiam dispositionem in sensu falso accipiendi excusatur. p. 189. n. 10.

Dubium an consuetudo sit rationabilis, relinquenda Iudicis arbitrio. p. 196. n. 7.

Dubiam Legem interpretatur Iudex. p. 210. n. 3.

Dubium Rescriptum Pontificis aut Principis interpretatur eius Legatus aut Delegatus. p. 210. n. 3.

Dubium probabile super Iuris intellectu excusat. p. 226. n. 4.

In Dubio, actus iure positivo irritus non præsumitur etiam in conscientia irritus. p. 258. n. 15.

Dubia seu Quæstiones, quæ de electione publicato scrutinio moveri possunt. p. 346. n. 8.

Dubium si sit inter duos de possessione Iuris eligendi, potest uterque admitti cum protestatione. p. 380. n. 2.

Dubia in re melius est Verbis Edicti servire. p. 413.

In Dubio dignior est, & præferendus, qui priorius instrumento vel dispositione nominatur. p. 449.

Dubium an defectus corporis sit notabilis & magnus dijudicabit Episcopus. p. 563. n. 2.

Dubium si sit de præventionem in concursu duorum, quis præferendus alteri? p. 596. n. 2.

Dubium si sit, non censendus est Princeps usi. fuisse plenitudine potestatis. p. 620. n. 1.

Dubium si sit de Iurisdictione, est adhuc pendendum Ordinario. p. 654. n. 3. Non item delegato. *ibid.*

Dubia in causa an transigere possit Abbas aut Prior sine consensu capituli. p. 771. n. 2.

Nullum.
Duelli poenæ quæ? remittit. p. 562. n. 2.

Ecclesia.
Ecclesiæ in detrimentum non redundat Personæ delictum. p. 3. n. 3.

Ecclesiæ Iuribus non possunt derogare laici sui status. p. 19. n. 1.

Ecclesiæ unius bona & redditus potest Pontifex validè & licitè transferre in aliam. p. 24. n. 12.

Ecclesiæ bona semel acquisita sunt extra omnem potestatem Laicam. p. 25. n. 14.

Ecclesiæ bonum non potest impedire Patronus. p. 32. n. 2.

Ecclesiæ fundario cum clausula, ut Episcopus decem non admittit, est valida, & clausula habetur pronon adiecta. p. 36. n. 15.

Ecclesiæ fundator potest fundationi adijcere pacta quælibet; Canonibus tamen non contraria. *ibid.*

Ecclesiæ generalis usu possunt Leges civiles de rebus & personis Ecclesiasticis canonizari. p. 39. n. 3.

Ecclesiæ de rebus disponere nil possunt seculares sine privilegio aut immemoriali consuetudine. p. 39. n. 6.

Ecclesijs aut Ecclesiasticis collectam à laicis imponendi privilegium quomodo usurpandum. p. 42. n. 10.

De Ecclesiæ, & ecclesiasticis personis aut rebus in specie

ecclesia civilis aliquid statuit, est quoad hoc irrita. p. 38. n. 1. p. 39. n. 5. Etiam si videatur in comodum statueret. p. 38. n. 1. Nisi sit privilegiativa. n. 2. Generatim quoque lata non comprehendit Ecclesiam aut Ecclesiasticum, si sit ex obiecto onerosa. p. 39. n. 4. 5. Alia leges civiles obligant Ecclesiam & Ecclesiasticos non poactive sed directive. p. 42. n. 11. p. 44. n. 16. Si tamen ea sint indifferentes ad onus, p. 12. Et maxime si non locales sed universales. n. 13.

Ecclesia & Ecclesiastici in iudicijs contra laicos debent servare leges civiles. p. 44. n. 16. Vti & in contractibus. ibid.

Ecclesia magis est exempta quam Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Ecclesia facta donatio, aut legatum valet, etsi sit contra pactum familiarum. p. 43. n. 16. Non item si sit contra fidei commissum vel Maiora. p. 44. n. 16.

Ecclesia universalis statum ut absque ratione immutet Pontifex non permittendum. p. 57. n. 10.

Ecclesia & Monasteria Religiosorum exemptorum non sunt plenissime exempta. p. 61. n. 6. In ijs Diocesani manent obligati Legibus Episcopi. ibid. Episcopi in ijs valide exercent Iudicium. ibid.

Ecclesia Parochialis respectu Capellae subiecta est Matrix. p. 84. n. 1. Contra Capellam tamen intra fines suos suam non habet fundatam intentionem de subiectione. ibid.

Ecclesia Cathedralis est Matrix, habetque intentionem fundatam super omnes Ecclesias Diocesis. ibid.

Ecclesia quandoque venit nomine Sancti sui Titularis. p. 93. n. 3.

Ecclesia nomine in odiosis non comprehenditur Cathedralis. p. 138. n. 4.

Ecclesia non sunt a suis Praelatis gravanda exactioibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Ecclesijs quoque orientalibus Pontifex suos praeficit Vicarios. p. 178.

Ecclesia exempta non possunt ab Episcopo nisi indirecte subiecti interdico. p. 180. n. 1.

Ecclesia exempta est, quae immediate Rom. sedi subijciuntur. p. 183. n. 1.

Ecclesia universalis consuetudini non potest error subesse. p. 187. n. 4.

Ecclesia carens domino & possessore est bonum vacantis. p. 213. n. 4.

Ecclesia Collegiata quando comprehendatur nomine Parochialis? p. 215. n. 1.

Ecclesia Collegiata quid? p. 230. prin. An & quo modo eius Capitulum possit facere statutum? p. 16. n. 1. & 1. ad haec poenam & ad eam subeundam cogere. ibid.

Ecclesia quae vis debet habere caput visibile. p. 232. n. 6. Vnum non plura nisi subordinata. p. 233. n. 7.

Ecclesiae plurimum interest, Episcopos & Praelatos esse honestate morum & scientia claros. p. 249. n. 2.

Ecclesia Cathedralis est, locus in quo decet eius Episcopum consecrari. p. 252. n. 6.

Ecclesia Romana est omnium Ecclesiarum Mater. p. 282. par.

Ecclesiae Cathedrali vacanti quandoque Pontifex dare potest administratorem. p. 284. n. 8.

Ecclesia Regularis potest quandoque esse cathedralis; & regulares eligere Episcopum etiam seculari. p. 286. n. 1.

Ecclesia Regularis in praetatum non potest eligi non professus, aut alterius ordinis, vel habitus. p. 305. n. 1.

Ecclesia Regularis cathedralis in Praetatum eligi potest etiam Novitius & Clericus secularis. p. 305. n. 1.

Ecclesiae Cathedrales & Regulares vacare ultra tres menses non debent. p. 339. n. 1. Probabiliter Nec Collegiatae. p. 340. n. 2. a quo possunt hi menses restringi. n. 3. a qua die computandi. n. 4. Non currit hoc tempus iuste impeditis. n. 5.

Ecclesiae collegiatae Praelati de Iure non communi sed speciali habent Iurisdictionem in Clericos. p. 340. n. 1.

Ecclesia viduata quae dicatur? p. 347. n. 1. p. 453. num. 2.

Ecclesia Romana si diu vacet, gravia pericula provenire possunt. p. 396. par.

Ecclesia si sit collegiata simul & Parochialis, eius Rector non est ipso facto privatus Iure, licet intra annum non fiat Sacerdos. p. 415.

Ecclesiae collegiatae ad Praetaturam an eligi possint Religiosi. p. 421. n. 3.

Ecclesiae collegiatae electio facienda intra semestre, a die cognitae vacationis. p. 420. Si intra hoc tempus facta sit sine effectu, conceditur tantundem ad novam; modo fraus absit. ibid.

Ecclesiae ob utilitatem absens percipere debet integros fructus. p. 424. n. 1. Non obstantibus consuetudine vel statuto contrario. n. 2.

Ecclesia indiget viris doctis ad instruendos & regendos fideles. p. 437. par.

Ecclesiae cathedralis vacantis Administrator cum *libera* quam habeat potestatem? p. 444. a quo & quando dari solet? ibid.

Ecclesiae Episcopalis nomine intelligitur communiter Cathedralis. p. 457. n. 1. Subinde omnes Ecclesiae, etiam exemptae, totius provinciae. p. 458. n. 1.

Ecclesiam consecrare potest Archiepiscopus extra Provinciam sine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. p. 460. n. 1. Imo & ante acceptum pallium, si ante fuit Episcopus. n. 5.

Ecclesia tenetur alere Episcopos & Clericos, etiam suspensos & depositos. p. 475. n. 1.

Ecclesia potest monere & rogare, non tamen cogere Pontificem ad retinendum Papatum. p. 487. n. 2.

Ecclesiam consecrandi potestas non potest a non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 2. Nec reconciliandi violatas. ibid.

Ecclesiae unius Iura non potest Episcopus donare alteri sine consensu capituli. p. 495. n. 3.

Ecclesiae est cura gerere miserabilium personarum. p. 502. n. 1.

Ecclesia potest valide consecrari ab Episcopo haeretico, excommunicato, degradato &c. p. 542. n. 1. Sed probabiliter sine dispensatione in ea celebrari non potest. p. 543. n. 1. Et antea decet simpliciter benedici. p. 543. n. 2.

Ecclesiae suae in causa potest quis esse Iudex. p. 639. num. 3.

Ecclesiam ordinare si cui committitur, quid sit? p. 640. n. 1.

Ecclesiae suae causam ut agat, admittitur Clericus sine mandato, si caveat de rato. p. 659. n. 2.

Ecclesia Patriarchalis quid? & quot? p. 713.
 Ecclesia Romanæ ritum conveniens est ut sequantur alia. p. 719. n. 1. Metropolitanæ ritum non tenentur servare alij. ibid.
 Ecclesia in hæresin vel schisma lapsa privatur suis Iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non item si solus Prælati, aut solum capitulum, vel populus deficiat. ibid. Nec si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.
 Ecclesia lapsa si revertatur an & quomodo recuperet sua iura. p. 741. n. 3. An etiam ea, quæ interea sunt in alios translata, n. 4.
 Ecclesia per transactionem læsæ conceditur restitutio. p. 769. n. 2.
 Ecclesiæ causa non est causa Rectoris aut beneficiati. p. 781. n. 1.
 Ecclesia gaudet Iure Minoris. p. 765. n. 2. p. 820. n. 1. Privilegium restitutionis in integrum habet maius quam Minoris. p. 821. n. 1. An non tantum exstructa sed etiam primum exstructa. p. 837. n. 3. Debet eo uti intra quadriennium à tempore læsionis. 837. n. 1. Imo id ei etiam post elapsum quadriennium competit. p. 838. n. 4. Ex quibus causis? n. 5. Quamdiu? n. 6.
 Ecclesiæ restitutio in integrum. Vide Restitutio.
 Ecclesia in iudicio læsa an restitutionem in integrum petere possit, vel contra Procuratorem agere debeat? p. 824. n. 2.
 Ecclesia potest exemptionem à Iurisdictione Diocæsani acquirere per privilegium P. p. 825. n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.
 Ecclesiam adstringit etiam Terminus probationum peremptorius. p. 826. n. 4.
 Ecclesiæ licet appellare possit, adhuc conceditur restitutio in integrum, p. 827. n. 4. Non item si ipso Iure tuta sit. ibid.
 Ecclesia si judiciali confessione Prælati aut Procuratoris læsa sit, quomodo possit juvari. p. 838. n. 1.
 Ecclesia restituenda est non tantum ob læsionem sed etiam ob periculum læsionis. p. 848. n. 3.
Ecclesiasticus: Vide Canonicus, Clericus, Ecclesia.
 Ecclesiasticam causam à Laico delegatam si quis etiam bonâ fide iudicet, acta eius sunt irrita. p. 88. n. 5.
 Ecclesiasticis rebus nec principaliter, nec incidenter potest se secularis intrinmittere. p. 89. n. 6.
 Ecclesiasticæ personæ tempore belli gaudere debent plenâ securitate. p. 258. n. 1.
Electio Vide Absens, Contemptus, Compromissum, Scrutinium, Suffragia.
 Electio à pluribus Collegiis collegiatim sumptis quomodo communi consensu faciendâ? p. 90. n. 9. p. 338. n. 5.
 Electio de suspensio fieri non potest. p. 185. par. p. 187. n. 5. Nec de Excommunicato etiam tolerato. p. 188. n. 5. & 6. p. 336. n. 2. Nec de personaliter interdicto. p. 188. n. 5. & 6. Nec de irregulari. ibid.
 Electio à suspensio, excommunicato, vel personaliter interdicto, sed non denunciato valet, nisi contra excipiantur. p. 188. n. 6. p. 278. n. 8. p. 336. n. 2.

Electio quomodo conveniat cum postulatione ab eâque differat? p. 208.
 Electio & postulatio sunt æquiparata quoad Ius suffragandi. p. 211. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5. Non in alijs. p. 227. n. 5. p. 356. n. 8. Sunt quodammodo opposita. p. 225. n. 1. Sæpè tamen sumuntur promiscue pro eodem. p. 244. n. 2.
 Electionem damnosam Ecclesiæ debet Iudex ex officio impedire. p. 246. n. 2.
 Electio & Postulatio si concurrant, quænam alteri sit à Superiore præferenda? p. 217. n. 5. p. 338. n. 4.
 Electionis aut Postulationis rescissionem potest petere quilibet contemptus. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6. p. 307. n. 5.
 Electionis & Postulationis quædam formulæ ipso Iure irritæ. p. 224. n. 1. & par. p. 225. n. 2.
 Electio tripliciter sumitur. p. 227. n. 1.
 Electio proprie est persona idonea ad Ecclesiæ vacantis pastoralis dignitatem canonice vocatio. p. 211. n. 2.
 Electio differt à Præsentatione in tribus. p. 228. n. 3.
 In multis æquiparatur cum illa. p. 297. n. 4. Quomodo differat à libera collatione beneficii? p. 228. n. 4. Quandoque inproprie sumitur pro collatione. p. 315. Quomodo à Nominatione differat? p. 229. n. 5.
 Electio acceptata non tribuit Ius in re, sed ad rem. p. 228. n. 3. & 4. Nec Iurisdictionem sed tantum Ius petendi illam. p. 265. n. 2.
 Electio ab initio est liberæ Voluntatis. p. 239. n. 1. Promulgato eius decreto non potest variari. p. 238. n. 3. p. 320. n. 2. Nec aliorum accessione convalescere. p. 346. n. 10. Imo nec publicato scrutinio p. 222. n. 7. p. 239. n. 2. p. 384. n. 5. p. 486. n. 1. Nisi per novum scrutinium. p. 346. n. 10. p. 386. n. 3.
 Electio facta à nonhabentibus Ius est irrita. p. 233. n. 8. p. 247. n. 3. Nec potest ab habentibus Ius ratificari. p. 233. n. 8.
 Electio Prælati & Episcopi spectat de Iure communi ad Capitulum. p. 233. n. 8. p. 240. n. 3. In Germania etiam ex Concordatis. ibid. Nam tamen alij quoque Clerici possunt perficere ex consuetudine. p. 233. n. 9. p. 272. n. 1. 2. Ex privilegio. ibid. Ex voluntaria concessione Capitularium. n. 10. & 11. In Ecclesia collegiata etiam ex prima fundatione. n. 12.
 Electio illiterati quando sit ipso Iure irrita vel rescindenda. p. 257. n. 10. & 11. In Episcopum. p. 338. n. 1. In Abbatem. n. 2.
 Electio alicuius infamis infamia Iuris aut facti quomodo sit invalida? p. 257. n. 12. 13. & 14.
 Electio Iure tantum naturali valida reddit electum tutum in conscientia, donec rescindatur. p. 258. n. 15.
 Electionis etiam in conscientia invalidæ aliquæ exempla. p. 258. n. 17.
 Electio posterior est ipso Iure irrita, si fiat ante cassationem prioris ex defectu rescindendæ. p. 267. n. 2.
 Electione ob alium quam personæ defectum cassata. Electio ante electus iterum eligi. p. 269. n. 1. Nisi simonia intercesserit. ibid. p. 270. n. 3. An & si cassata sit ob electi vitium in corpore vel ætate. p. 269. n. 2. Vel ob vitium eius in animo. p. 270. n. 2.
 Electio Prælati an & quomodo possit pendere ab arbitrio Episcopi vel Patriarchæ. p. 272. n. 1. 2. Electio

Electio unius ex pluribus per metum gravem, in iuste extorta valet, sed est rescindenda. p. 273. n. 3.

Electio tractanda, donec idoneus fuerit canonicè electus. p. 273. n. 3.

Electio cassata sunt rescindenda omnia ratione officij & iurisdictionis gesta. p. 280. n. 3. Non tamen si Electio non fuerit ipso iure irrita, vel saltem non ob defectum notorium. p. 356. n. 10. Vti nec semper cassata Confirmatione aut institutione. 280. n. 3.

Ad Electionem an vocandi valde remoti? p. 281. n. 2. An post vocationem fiat expectandi? n. 3.

Electio & confirmatio an possint fieri uno actu. p. 263. n. 3. p. 281. n. 4.

Electio post appellationem quando possit aut non possit adhuc fieri? p. 283. n. 2.

Electio qui adesse nolunt, non censentur in numero eligentium. p. 283. n. 3. Sicut & nonnulli alij p. 284. n. 3.

Electio iam ceptâ si aliqui discedant, sed duæ tertie, aut saltem pars maior remaneat, possunt isti in ea pergere. p. 284. n. 4. An etiam si pars maior discessit? n. 5.

Electio eius, qui postulari debet, non valet. p. 287. n. 7.

Electio ob defectum Electi invalida quomodo per dispensationem convalescat? p. 287. n. 9.

Electio in inhilere possunt absentes ob metum violentie aut aliud impedimentum non personale, sed reale. p. 293. n. 1.

Electio in inhilatio ab aliquibus facta non est ab ipsa servanda, si alij neglexerint. p. 294. n. 6.

Electio facta cum unius vel plurium contemptu potest ab ipso in irritum revocari. p. 307. n. 5. Etiam si iam confirmata esset. p. 308. n. 9. Modo contempti non cesserint iure suo. ibid. Possunt eam etiam ratificare. p. 307. n. 6. Ipso enim iure non est irrita. n. 6. p. 333. n. 7.

Electio factam cum unius contemptu an eius etiam successor possit oppugnare. p. 308. n. 7.

Electio factam cum contemptu unius non potest iudex ex officio rescindere. p. 308. n. 8.

Electio si contemptu unius fiat, eligentes non sunt privati iure eligendi. p. 333. n. 8. Possunt tamen privati. ibid.

Electio non valet nisi congregatis duabus partibus Capitularium vocandorum, hoc est, qui volunt & possunt interesse. p. 307. n. 6. p. 309. n. 1. p. 311. n. 3. p. 385. n. 7. Ita ut aliter nec iure naturali sit valida. p. 309. n. 1.

Electio ipso iure naturali irrita nunquam potest postea convalescere. p. 309. n. 1. Potest autem, si sit tantum iure positivo irrita. p. 310. n. 1. Per Principem et plenitudine potestatis. p. 337. n. 4.

Electio omni iure irrita, quo sensu dicatur irritari. p. 311. n. 3. p. 357. n. 2.

Electio orta ex pacto da certa persona ante mortem Prælati inuito potest irritari. p. 332. n. 3.

Electio non potest aliorum post promulgatum decretum accessione convalescere. p. 310. n. 2. Nec post publicatum scrutinium, ibid.

Electio an sit irrita, si ad eam sine neccssitate admittatur excommunicatus non-toleratus. p. 336. n. 3.

Electio minoris partis quam tertiæ valet, si alij postulaverint indignum. p. 339. n. 5.

Electio tres sunt formæ per Scrutinium, Compromissum, & inspirationem Spiritus Sancti. p. 342. par.

Electio cuius quænam præmittenda accidentalia. p. 343. n. 1.

Electio per scrutinium quæ sint substantialia Requisita. p. 343. n. 2.

Nim. 1. Convocandi electores, ibid.

2. Eligendi scrutatores. p. 344. n. 3.

3. Faciendum scrutinium. n. 4.

4. Publicanda suffragia. p. 345. n. 7.

5. Ea mox conferenda quoad numerum, zelum & meritum. n. 8.

6. Discutienda dubia, si aliqua occurrant, & quænam possint occurrere? p. 346. n. 8.

7. Electionis decretum formandum & promulgandum. p. 346. n. 9.

Et quidem etiam mox atque uno contextu. p. 360. n. 2.

Electio Prælatorum, qui habent ordinariam iurisdictionem Spiritualem, si fiat per scrutinium, debet fieri ad præditam formam. p. 347. n. 11. Nisi adsit alia consuetudo. n. 12. Privilegium. ibid. Vel paucitas eligentium. ibid.

Electio facta per scrutinium sed absque debita forma, an sit ipso iure irrita? p. 348. n. 13.

Electio per compromissum non requirit condiciones ad formam Scrutinij necessarias. p. 348. n. 16.

Electio per inspirationem Spiritus Sancti quid requiratur? p. 349. n. 18.

Electio formæ & Electi qualitates diligenter examinandæ ante confirmationem. p. 354. n. 1.

Electio expensæ. Vide *Expensæ*.

Electio tendit in bonum Prælatuæ vacantis. p. 358. num. 1.

Electio si non uno contextu fiat, irrita iudicari debet. p. 360. n. 2. p. 375. n. 1. Nisi eligentes fraudulenter interrumpant. p. 386. n. 4. Quid sit uno contextu fieri? p. 360. n. 2.

Electio est irrita, si quis ante promulgatum decretum ei consentiat quasi de se iam factæ. p. 364. n. 2. Non item si consentiat tantum ut faciendæ. ibid.

Electio si fiat non vocato eo, qui bona fide possidet ius eligendi, potest rescindi. p. 363. n. 5.

Electio ut valeat, debet esse facta à Capituli præsentis parte & maiore & saniore copulativè. p. 364. n. 1. p. 366. par. p. 384. n. 4. p. 403. n. 1. In quavis etiam collegiata Ecclesia. p. 416. Exceptis quibusdam casibus. p. 417. n. 3. Quænam pars sit maior? p. 364. n. 1. p. 385. n. 7. Pars quæ tantum respectu aliarum comparativè est maior, ut quidem in vel ex compromisso sufficit. p. 414. Pars maior præsumitur etiam sanior, nisi aliud clarè pateat. p. 290. n. 3. p. 364. n. 2. p. 384. n. 4. Pars sanior non censetur hoc ipso esse maior. p. 403. n. 1.

Electio quænam ut valeat, sit Verbo & non solo facto promulganda. p. 365. n. 4.

Electio est irrita, si publicatis suffragiis omittatur eorum collatio. p. 369. n. 12. p. 379. par.

Electio Prælati seu Prioris in inferiore Monasterio, quando spectet ad Prælatum in Superiore. p. 371. n. 3.

Electio si cum consilio aliorum faciendâ, potest eligi unus ex ijs cum consilio ceterorum. p. 372. n. 4.

Electio plura beneficia incomparabilia simul absque dispensatione retinens est ipso iure irrita. p. 378. n. 9.

Etiâ post illa dimissa & actam pœnitentiam. ibid.

Electio debet post data flagulorum suffragia fieri cœmunis & collectivo modo canutiari. p. 380. n. 3. Non tamen omnis. ibid.

Electiois decreto nondum promulgato an propter adventum unius capitularis sit faciendum novum scrutinium. p. 384. n. 6. p. 386. n. 2.

Electioem etsi ignoret electus esse simoniacè factam, ea tamen est invalida. p. 387. n. 1. Et quidem ipso iure. n. 2. Redditque electum ad beneficium illud pro ea vice inhabilem. p. 388. n. 3. Post triennale tamen possessionem est tutus. p. 388. n. 2.

Electio est actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 395. n. 1. Non potest fieri per suffragia incerta, alternatiua aut conditionata. ibid.

Quæ omnia haberi debent pro non datis. n. 2. Possunt tamen ante publicationem scrutiniij à suis Autoribus corrigi. p. 396. n. 2.

Electio si suffragia quædam reperiantur illegitima, potest & debet peragi secundum reliqua. p. 397. n. 2.

Electio est ipso facto irrita, si electus administratione se immisceat ante confirmationem. p. 399. n. 1. Opus tamen est sententiæ & executione superioris. ibid.

Electio ad Episcopatus & Archiepiscopatus est reservata Pontifici. p. 403. par. In Germania competit adhuc Capitulo. ibid.

Electio quamprimum commodè potest, est electio præsentanda. p. 399. par. p. 409. Ultra octiduum differentes suspenduntur à beneficiis eius Ecclesiæ ad triennium. ibid.

Electio alicubi ex consuetudine perficitur per publicationem scrutiniij. p. 401. par.

Electio potentis personæ in Senatorex aut Rectorem Rom. sine scripta licentiâ Pontificis est invalida. p. 411. n. 3. Nisi ea sit Romæ oriunda aut perpetuo inhabitet. n. 4.

Electio per compromissum est etiam communi nomine promulganda; alioquin est irrita. p. 414.

Electio facta à minore parte quibus in casibus possit esse valida? p. 417. n. 3.

Electioibus duabus si quis eligatur ad unam Prælaturam, debet ipse determinare quam prosequi velit. p. 419.

Electio ex scrutinio & compromisso mixta quæ? p. 423. an valeat? ibid.

Electiois in causa Romam missi, dum absunt, fructus beneficii sui percipiunt. p. 424. par. Non obstante contraria consuetudine. n. 2.

Electio si sit invalida, confirmatio quoque est nulla; non e contra. p. 442.

Electioem aut Provisionem canonicè peractam non censetur revocare Pontifex. p. 448.

Electio ad Episcopatum facta etiam ignoranter post inhibitionem Pontificis est irrita. p. 448. n. 1. Ad alia beneficia, non nisi facta sit post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Electio à duobus facta & communi nomine promulgata est irrita, si alter eorum sit inhabilis. p. 637. n. 7. Vel & facta à pluribus, si in promulgatione exprimatür inhabilis aliquis in specie. p. 798. n. 3. Non item exprimatür tantum in confusio. ibid.

Electioem Episcopi examinare & ad Pontificem mittere debet Legatus. p. 691. Legatus à latere potest eandem etiam confirmare.

Electio Summi Pontificis per vim extorta est ipso iure irrita. p. 811. n. 6.

Electiois renuntiatio per metum extorta V. *Missa Renuntiatio.*

Electio instituta pendente lite non potest confirmari aut infirmari ante decisionem. p. 825. n. 4.

Electio Canonissimum.

Electio Canonissimum peragenda sicut Monialium. p. 447. n. 17. Vide *Monialia.*

Electiois Circumstantia.

Electioem Prælati facere ante tertium depositionis diem ordinariè non licet. p. 333. n. 6. Valet tamen. ibid.

Electiois faciendæ terminus in Cathedralibus & Regularibus est trimestre. p. 221. n. 5. p. 339. n. 1. p. 420. à die vacationis cognita. 333. n. 6. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in illis collegiis, ubi Prælati habet ordinariam Iurisdictionem in Clerico. p. 449. n. 2. in alijs concessum est semestre. p. 339. n. 1. p. 426.

Electio Prælati longius dilata est damnosa Ecclesiæ & suspecta. p. 280. par.

Electio cuius quænam præmittenda *accidentalitè*. p. 343. n. 1.

Electiois faciendæ tempus potest restringi in casu necessitatis. p. 340. n. 3. Extra hunc casum non nisi à solo Pontifice ex plenitudine potestatis. ibid. Iustè impeditis non currit. n. 5.

Electiois dies si aliquibus iam ante sit nota, non sunt ij ulterius vocandi. p. 281. n. 2. p. 344. n. 2. p. 383. n. 2. & 3.

Electio si intra tempus præscriptum fiat, sed sine effectu, datur tantundem spatium ad novam. p. 420. Non item si fraus interveniat. ibid.

Electiois diem alicubi Decanus, Senior, vel Capitulares præsentes capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Terminum tamen à iure statutum non expedit præverttere. p. 281. n. 3. Nisi consuetudo, vel duæ Capitularium partes addunt. ibid.

Electio potest appropinquare termino Iuris fieri à præsentibus. p. 281. n. 2. etiam paucioribus & unico. n. 3. æquum tamen est quandoque terminum illum prærogari. n. 2.

Electio Prælati fieri debet in loco Ecclesiæ p. 281. n. 2. Sive iam in Choro, sive Capitulo, aut alio consuetario. p. 288. n. 1. p. 307. n. 2. Rescindi potest cum extra ambitum Ecclesiæ sit. p. 289. n. 1. Nisi ex iusta causa fiat. p. 293. n. 2.

Electiois dies & locus si sit impeditus, quò de hoc iudicare & alium possit decernere? p. 293. n. 3.

Electiois die constituto est iterum vocandus, qui ad eum constituendum noluit comparere. p. 383. n. 2.

Electio non noctu sed de die celebranda, nisi necessitas cogat. 313. n. 6. Sub Vesperam si non absolvarur, peragenda sequenti die. ibid. noctu facta an valeat? ibid.

Vide Confirmatio.

Electio in discordia vel Concordia.

Electio duarum in discordia promulgatarum si una sit de indigno, valet altera de digno. p. 291. n. 4.

Electio in discordia præferenda est postulationi, si hæc non à duabus, & illa à maiore quam tertia parte sit facta. p. 217. n. 5. p. 338. n. 4. Imo si postulatus sit indignus, sufficit etiam pars eligentium minor quam tertia. p. 339. n. 5.

Electio quænam censeatur facta esse in concordia? p. 355. n. 6.

Electio nem, Postulationem &c. factam esse in discordia quid sit? p. 416. n. 1.

Electio nem unam in discordia si fecit pars maior, & etiam pars sanior, ultra alteri præferenda? p. 402. n. 1. & seqq.

Electio in discordia Religioso Ord. Mend. nullum tribuit Jus ad Prælatum extraneam. p. 416. n. 1.

Electio semel valida per supervenientem discordiam non vitatur. p. 416. n. 1. Nec in discordia facta per supervenientem concordiam convalescit. ibid.

Electio Abbatis seu Prioris si fiat in discordia, quid agendum? p. 446. n. 4. & seqq. Director inter eligentes exitans aut non componens discordiam, ipso facto excommunicatur. p. 447. n. 16.

Electio in causa potest discordia terminari per arbitros. p. 855. n. 1. Salvo Jure Confirmatoris. ibid.

Electio nova potest institui, si ex duobus in discordia electis unus moriatur. p. 856. n. 3. Et lis super alterius Jure sit finita. ibid.

Electio impugnatio. Vide Contemptus.

Electio in discordia interposita appellatio quid operatur? p. 283. n. 2.

Electio Imperatoris Rom. si fiat in discordia, potest Pontifex dirimere litem. p. 327. n. 13. An ambo in discordia electi possint interea administrare. n. 14.

Electio nem oppugnans unde accipiat expensas. p. 359. n. 4. Vnde Capitulum aut Electus si eam prosequatur. n. 6.

Electio nem Prælati Regularis opposit non potest, quod pars maior non fuerit sanior. p. 365. n. 3.

Electio nem non canonicè factam impugnare possunt Capitulares etiam per procuratorem. p. 377. n. 1. p. 392. n. 3. p. 442. Sed sufficienter instructum ad totam causam. p. 392. n. 4. Et cum speciali mandato de præstando Jurejuramento. p. 442. Vel ob formam, vel ob aliud de Jure requisitum prætermisum. p. 392. n. 1.

Debet autem partes intra mensem à die Appellationis Romam pergere. p. 392. par. Una præsentè post XX. dies proceditur. ibid.

Electio nem oppugnans debet plenè & non semiplenè rationem probare. p. 393. n. 1. Si deficiat in probatione, condemnandus est in expensas. p. 393. par. Quod si quoad personam electi oppugnauit, suspensus est ipso facto ad triennium à beneficiis illius Ecclesiæ. p. 394. n. 4. p. 442. n. 7. Iisque se interea ingerens est in perpetuum privatus. p. 393. par. Excusat tamen utrobique error probabilis. p. 394. n. 5.

Electio nem, provisionis &c. oppugnanda causa appellatio debet obijciendæ in Instrumento exprimere eam

Juramento. p. 397. par. videl. quod credat omnia esse vera, & quid per *to omnia* intelligatur. p. 413. Sive iam factam oppugnet. p. 413. Sive primum faciendam. ibid. Et non in Iudicio sed extra appellat. p. 413. An & quomodo liceat postea alia præter expressa obijcere. p. 397. par.

Electio nem quoad electi personam impugnare non possunt eligentes, nisi ex causa postea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam iuramento probare debent. ibid. Idem est de absente, si electioni semel consensit. ibid.

Electio nem Episcopalis in causa quomodo sit vel non sit deferendum Appellationi. p. 403. par. Ab ea nondum Pontifici præsentata potest appellans recedere. ibi. Modo id non fiat ex simoniaca prauitate. ibid.

Electio nem impugnare non potest Canonicus, si adhuc pupillus non sit vocatus. p. 435.

Electio impugnari potest & faciendæ nova, si ex una parte Autoritas multò; ex altera numerus non multò sit maior. p. 402. n. 1. 2.

Electio nem oppugnans si defectum manifestum electi obijciat, est de hoc primo audiendus. p. 404. p. 424. Si in eo probando desiciat, ordinariè non est audiendus in aliis. p. 404. p. 424. Non potest ab eiusmodi obijctione postea recedere. p. 424. Etiam consentiente electo. p. 435.

Electio nem si quis post citationem & confirmationem oppugnare velit, an sit audiendus. p. 450. n. 2. An si tantum aliquid contra denunciare velit. ibid.

Electio potest impugnari, si in decreto electionis exprimitur elector inhabilis. p. 798. n. 3.

Electio quoad Laicos. Vide Laicus.

Electio nem Episcopi populus olim interfuit pro testimonio dando. p. 234. n. 12. Item pro nominando uno vel pluribus a clero eligendis. n. 13.

Electio nem Laicorum autoritate facta est irrita. p. 236. n. 16. Per eam acceptans beneficium subiacet excommunicationi & privationi. ibid.

Electio nem Ecclesiastica non potest pendere ab assensu Laici Principis nisi ex privilegio. p. 272. n. 1. p. 307. n. 3. p. 370. n. 1. Quandoque tamen ei & Patrono intumari debet ex consuetudine. p. 273. n. 5. Ex qua olim etiam vocandi & admittendi erant pro consilio. n. 5.

Hodie solum pro defensione. n. 6. Vnde ipsis subinde etiam denuncianda est mors Prælati. n. 7. Ad tractatum Electionis omnino non sunt admittendi. p. 370. n. 1. Quomodo Molina sit circa hæc intelligendus? ibid.

Electio nem per abusum potestatis Laicæ facta est ipso Jure irrita; p. 301. n. 1. p. 350. n. 1. p. 380. n. 1. Licet Laici non temerè sed ex metu gravi sint admissi. p. 352. n. 11. Neque iuvat consuetudo etiam immemorialis, nisi cum fama privilegij. p. 350. n. 3. Quid sit electionem fieri per abusum potestatis secularis. o. n. 2.

Electio nem suæ per abusum potestatis Laicæ consentiens privatur Jure suo, & sit ineligibilis ad omnem dignitatem. p. 351. n. 4. p. 352. n. 3. p. 380. n. 1. Non item ad alia beneficia, etiam curata. p. 351. n. 7. Pœna hæc est lata sententiæ. n. 5. Dispensare tamen potest etiam Episcopus. n. 6.

Electio nem si Clerici per abusum potestatis Laicæ faci-

faciant, privantur Iure eligendi ipso facto p. 352. n. 9. Sed pro ea tantum vice n. 12. Suspendi quoque debent per triennium ab officijs & beneficijs. ibid. Ab utraque tamen pena excusantur, si metus gravis vel probabilis error adegerit. n. 10.

Electio est ipso Iure irrita, si ad eam Laici concurrant coëligendo. p. 380. n. 1. Adque probabiliter, licet Clerici ex motu tantum, & cum protestatione permittant Laicos coëligere. p. 381. n. 1. Sive iam sit Electio Episcopi, sive alia Ecclesiastica. ibid. Quinam per Laicos intelligantur. n. 2.

Electio Regularium.

Vide *Novitium, Professus, Religiosus.*

Electiois suae causâ potest Religiosus stare in Iudicio. p. 108. n. 1. Sine alia licentia. p. 185. n. 1.

Electio Prælati non potest pendere ab arbitrio principis Laici nisi ex privilegio papali. p. 272. n. 1. Nec ab arbitrio v. g. Episcopi, quamdiu Conventus retinet Ius eligendi. n. 2. Potest tamen hoc per consuetudinem auferri vel restringi. ibid.

Electio ejus ad Prælaturam non valet, qui primum unicum illa facit Professionem. p. 334. n. 2. Quanto tempore professio debeat electionem præcedere. p. 335. n. 4.

Electio eius, qui cum pacto Prælaturæ professus est, simoniaca & irrita. p. 334. n. 2. Eius, qui tantum ob spem Prælaturæ professus est, potest irritari. p. 334. n. 1.

Electio non Professus in Abbatem ut valeat, solus Pontifex olim & hodie dispensat. p. 335. n. 5.

Electio Regularis sæpe fit per schedas clausas. 384. n. 4.

Electio in discordia nullum Religioso Ordinis Mendicantis tribuit Ius ad Prælaturam extraneam. p. 416. n. 1. An saltem si jam factus Episcopus aut Cardinalis ita eligatur vel postuletur. p. 418. n. 4.

Electio à minore parte facta etfi quandoque valeat, tamen de Religioso non Mendicante ad nullam valet Prælaturam. p. 417. n. 2.

Electio Religiosi non Mendicantis à media parte Capituli an valeat? p. 418. n. 4.

Electiois suae extra Monasterium non potest consentire Religiosus sine licentia. p. 420. n. 1. Potest autem dari hæc licentia Capitulo non requiuto. n. 2. p. 422. n. 4. Non tamen ante sed tantum post factam electionem. p. 421. n. 3. A quo? p. 422. n. 4. p. 440. n. 2. An ad eam dandam Prælati cogi possit, & per quem? p. 422. n. 5.

Electiois legitime acceptæ potest Religiosus renuntiare non consentiente Prælati Ordinis. p. 422. n. 6.

Electiois Religiosæ ut intersint Laici conversi nullum habent Ius. p. 435. Nisi ex diuturna consuetudine præscriperint. p. 436.

Electioem Prælati ad Episcopum devolutum non potest instituere Capitulum sede vacante. p. 750. n. 3.

Electio Monialium. p. 445. n. 1. & seq. *Vide Monialis.*

Electiois Tractatus.

Electiois Tractatus immiscere se non potest Patronus Laicus. p. 273. n. 5. Vocari tamen & adesse potest ut defensor. n. 6.

Electiois tractatus ante mortem Prælati est illicitus & invalidus. p. 332. n. 1. Nisi ipse Prælati instituat. n. 4.

Electiois tractatus an & ante sepulturam Prælati sit illicitus. p. 333. n. 6. Tractatus huius nomine quid intelligatur? p. 332. n. 3. p. 343. n. 1.

Electio Rom. Pontificis.

Electio Rom. Pontificis non valet, nisi duæ tertie in unum consentiant. p. 245. par. p. 246. n. 2. Si paucioribus electus gerat se ut Pontifex est ipso facto excommunicatus, suspensus, & SS. Communionem privatus. p. 245. par. uti & recipientes eum. ibid.

Electio Rom. Pontif. spectat ad Cardinales. p. 245. n. 1. Etiam cum electus rejicitur à Concilio generali. p. 248. n. 5. In necessitate devolvi potest ad Concil. generale. p. 248. n. 5. Ad eam olim etiam populari testimonium adhibitum. 246. n. 1.

Electio Rom. Pontif. olim Imperatoris legatus cur & quomodo interfuerit? p. 246. n. 1. id contententibus Imp. sublatum. ibid.

Electio Rom. Pontif. à duabus partibus præsentium Cardinalium facta est omnimodè rata. p. 246. n. 2. Ob defectum numeri invalida potest accessu aliorum suffragiorum convalescere. p. 248. n. 6.

Electiois formam novam præscripsit Gregorius XV. in eamque jurarunt XL. Cardinales. p. 248. n. 6.

Electio Romani Pontificis non indiget confirmatione. p. 248. n. 7.

Electio Rom. Pontif. non est invalida, licet eligentes & electus sint in excommunicatione aliæ censuræ. p. 246. n. 2.

Electio Rom. Pontificis est ipso Iure irrita, si eligatur aliquis notorie hæreticus. p. 246. n. 3.

Vel Infans, Amens, aut Mulier. ibid.

Vel simoniacè. p. 247. n. 3. 4.

Vel per metum gravem & injustè innotuit. ibid. p. 811. n. 6.

Vel per non habentes Ius eligendi. p. 247. n. 3.

Electio Rom. Pontif. faciendâ est de uno ex Collegio Cardinalium. p. 247. n. 4. Valet tamen etiam de alio Clerico vel Laico. ibid.

Electioem Rom. Pontif. invalidam vel Ecclesiâ non acceptat. p. 247. n. 4.

Vel Deus supplet defectum Electi. p. 248. n. 4.

Vel probabiliter omnino impedit Electioem. ibid.

Electio Rom. Pontif. quando, ubi & quomodo à Cardinalibus instituenda? p. 396. par. Tenentur in ea præscriptam formam servare. p. 247. n. 4. p. 397. n. 1.

Electio Imperij.

Electores Imperij sunt probabiliter circa tempora Innoc. IV. longe post Ortonem III. & Gregor. V. constituti. p. 324. n. 3. Antea Principes Imperij universim eligebant, ibid.

Electores quo ordine sua debeant edicere suffragia. p. 324. n. 4.

Electio olim Rex Bohemæ non fuit, hodie inter seculare

colares, est primus. p. 325. n. 4. Potest in discordia electionem de se confirmare suo suffragio. *ibid.* *Vide* Compromissum.

Electores an possint non tantum Regem Rom. sed & Imperatorem eligere. p. 325. n. 5.

Electores ad electionem vocandi à Moguntino. p. 325. n. 6.

Electores intra quod tempus ad eligendum debeant convenire. p. 325. n. 6.

Electores alicuius indigni ad imperium non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Electorum pauciorum suffragia prevalant, si alij indignum ad Imperium eligant. p. 327. n. 11.

Electores alicuius excommunicati in Imperatorem an validè agant. p. 327. n. 12.

Electorum discordiam post debitam monitionem & moram dirimere potest Pontifex. p. 327. n. 13.

Electorum presentium plures si in unam personam concordant, valet Electio. p. 327. n. 13.

Electorum privilegia debet Imperator electus statim confirmare. p. 328. n. 14.

Electorum panis & aqua solum danda, si elapsis à luteramento triginta diebus non eligant Imperatorem. p. 328. n. 14.

Electus.

Electus Prælatus refertur à Superiore petere Confirmationem. p. 183. n. Nisi ut in aliquibus Religionibus habeat privilegium. p. 184. n. 3.

Electus Religiosus ad Prælatum potest sine alia licentia Ius suum in Iudicio prosequi. p. 185. n. 1.

Electi Prælati confirmatio spectat Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 2; p. 271. n. 2; Nec potest generaliter statuto à se abdicare. p. 186. n. 2. Sede vacante confirmat Capitulum non exemptos. p. 749. n. 2.

Electus & postulatus cumulativè determinare debet, quomodo viam prosequi velit. p. 226. n. 3. Facta determinatione non habet regressum ad alteram. *ibid.*

Idem est de electo duplici electione. p. 419.

Electus à consensu potest ante confirmationem rescilire. p. 226. n. 3; p. 228. n. 4.

Electus acceptata electione habet Ius non in re sed ad rem. p. 228. n. 3 & 4. Nec Iurisdictionem sed tantum Ius petendi illam. p. 264. n. 2.

Electus non ante sed post confirmationem potest administrare Prælatum. p. 229. n. 4. Et exercere omnia, que sunt Iurisdictionis. p. 274. n. 1. Etiam in causis criminalibus. n. 2. Solemni tantum degradatione excepta. *ibid.* Vacantem quoque possessionem potest propria autoritate capere, nisi consuetudo obstat. p. 229. n. 4. p. 265. n. 4.

Electum inter & eligentes inchoatur spirituale Matrimonium. p. 237. n. 18. perficitur per Confirmationem. p. 453. n. 2.

Electio non potest sine eius & electorum iniuria denegari confirmatio. p. 239. n. 1.

Electi confirmatio ordinariè ad proximum superiorem spectat. p. 239. n. 3.

Electi qualitates diligenter à Confirmatore examinandæ. p. 240. n. 5. Vti & ipsa Electio. p. 354. n. 1.

Electi qualitates aliæ sunt intrinsecæ, aliæ extrinsecæ: p. 240. n. 5. De intrinsecis non sufficit, si testes solum ex præsumptione respondeant. *ibid.*

Electi Episcopi examen quomodo instituendum? p. 242. n. 8.

Electi Excommunicatio aliæ censuræ non obstat electioni Rom. Pontif. p. 247. n. 2.

Electus in infamia facti, irregularitate, suspensione, aliòve defectu an indigat revalidatione tituli? p. 258. num. 14.

Electus ex Iure tantum naturali validè est tutus in conscientia, donec rescindatur electio. p. 258. n. 15.

Electus invalidè si per se administrat, intrusionis vitium contrahit. p. 258. n. 17.

Electus cum occulta inhabilitate tenetur eam manifestare, vel abstinere à beneficio. p. 259. n. 18. p. 283. n. 1. Nisi necessitas vitandi infamationem excuset. p. 259. n. 19.

Electus Episcopus ante confirmationem non potest se ingerere administrationi. p. 264. n. 1. p. 279. n. 1. Etiam sub prætextu Oeconomii. p. 399. n. 1. Imo nec ante acceptas Confirmationis litteras. p. 265. n. 3.

Alioqui ipso facto privatur Iure Electionis. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. 2. Opus tamen est sententia declaratoria & executione Iudicis. p. 399. n. 1.

Electus solet alicubi statim post acceptance in thronizari; & quid hoc significet? p. 266. n. 5.

Electus semel, sed ob alium quàm personæ defectum invalidè, potest iterum eligi. p. 268. n. 4. p. 269. n. 1. An & si ob defectum personæ invalidè sit electus? n. 2. p. 280. n. 1.

Electi gesta omnia sunt rescindenda cassatâ Electione. p. 280. n. 3. Si ob defectum notorium sit cassata, vel ipso Iure fuerit irrita. p. 356. n. 10. Non item cassatâ sola confirmatione. *ibid.*

Electus ex Romana Ecclesia non censetur extraneus. p. 282. par.

Electus si quis sit ob defectum invalidè, Ius eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Electio quando incumbat probatio morbi sublatis. p. 269. n. 2; p. 289. n. 2.

Electum ante confirmationem recipientes ad administrationem, quibus subiaceant pœnis? p. 265. n. 3.

Eligendi Iure non sunt ipso facto privati. p. 294. n. 5.

Electus est tutus in conscientia, si electio sit saltem Iure naturæ valida. p. 310. n. 1. p. 348. n. 13. Post elapsum triennium molestari amplius non potest. *ibid.*

Electus ad aliam novam Prælatum, iterum est examinandus. p. 339. n. 6.

Electorum nomina collectis omnibus suffragiis mox sunt publicanda & quare? p. 345. n. 7.

Electus per abusum laicæ potestatis si consentiat privatus est Iure & ineligibilis ad omnes dignitates. p. 350. n. 4. Nisi Papa vel Episcopus dispenset. n. 6. Non tamen ad alia beneficia, etiam curata. n. 7. Pœna hæc est lata sententiæ. n. 5.

Electus indignus. *Vide* Indignus.

Electio Episcopo à Vrbe valdè remoto sive extra Italiam dispensativè permittitur administratio ante Confirmationem. p. 355. n. 4. Si in Concordia sit electus. n. 6. Idem est de aliis Prælatibus immediatè Pontifici.

Electi Episcopi examen quomodo instituendum? p. 242. n. 8.

Electi Excommunicatio aliæ censuræ non obstat electioni Rom. Pontif. p. 247. n. 2.

Electus in infamia facti, irregularitate, suspensione, aliòve defectu an indigat revalidatione tituli? p. 258. num. 14.

Electus ex Iure tantum naturali validè est tutus in conscientia, donec rescindatur electio. p. 258. n. 15.

Electus invalidè si per se administrat, intrusionis vitium contrahit. p. 258. n. 17.

Electus cum occulta inhabilitate tenetur eam manifestare, vel abstinere à beneficio. p. 259. n. 18. p. 283. n. 1. Nisi necessitas vitandi infamationem excuset. p. 259. n. 19.

Electus Episcopus ante confirmationem non potest se ingerere administrationi. p. 264. n. 1. p. 279. n. 1. Etiam sub prætextu Oeconomii. p. 399. n. 1. Imo nec ante acceptas Confirmationis litteras. p. 265. n. 3.

Alioqui ipso facto privatur Iure Electionis. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. 2. Opus tamen est sententia declaratoria & executione Iudicis. p. 399. n. 1.

Electus solet alicubi statim post acceptance in thronizari; & quid hoc significet? p. 266. n. 5.

Electus semel, sed ob alium quàm personæ defectum invalidè, potest iterum eligi. p. 268. n. 4. p. 269. n. 1. An & si ob defectum personæ invalidè sit electus? n. 2. p. 280. n. 1.

Electi gesta omnia sunt rescindenda cassatâ Electione. p. 280. n. 3. Si ob defectum notorium sit cassata, vel ipso Iure fuerit irrita. p. 356. n. 10. Non item cassatâ sola confirmatione. *ibid.*

Electus ex Romana Ecclesia non censetur extraneus. p. 282. par.

Electus si quis sit ob defectum invalidè, Ius eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Electio quando incumbat probatio morbi sublatis. p. 269. n. 2; p. 289. n. 2.

Electum ante confirmationem recipientes ad administrationem, quibus subiaceant pœnis? p. 265. n. 3.

Eligendi Iure non sunt ipso facto privati. p. 294. n. 5.

Electus est tutus in conscientia, si electio sit saltem Iure naturæ valida. p. 310. n. 1. p. 348. n. 13. Post elapsum triennium molestari amplius non potest. *ibid.*

Electus ad aliam novam Prælatum, iterum est examinandus. p. 339. n. 6.

Electorum nomina collectis omnibus suffragiis mox sunt publicanda & quare? p. 345. n. 7.

Electus per abusum laicæ potestatis si consentiat privatus est Iure & ineligibilis ad omnes dignitates. p. 350. n. 4. Nisi Papa vel Episcopus dispenset. n. 6. Non tamen ad alia beneficia, etiam curata. n. 7. Pœna hæc est lata sententiæ. n. 5.

Electus indignus. *Vide* Indignus.

Electio Episcopo à Vrbe valdè remoto sive extra Italiam dispensativè permittitur administratio ante Confirmationem. p. 355. n. 4. Si in Concordia sit electus. n. 6. Idem est de aliis Prælatibus immediatè Pontifici.

subiectis. n. 5. Neque tantum in necessariis sed etiam in aliis. n. 7. Idque videtur posse in Germania practitari. p. 357. n. 12. Sed non est extendendum ad postulatos. p. 356. n. 8. Probabiliter autem extenditur etiam ad electos immediatè non Pontifici sed Episcopo subiectos. n. 9.

Electi & ante Confirmationem ex cap. *Nihil* administrantis acta an & quænam valeant, rescissa postea Electione. p. 356. n. 10.

Electus si ante confirmationem ex cap. *Nihil* administrat, an habeat possessionem Prælatuæ. p. 357. n. 11.

Electus an & quando facere debeat ipse expensis in proseguenda electione. p. 359. n. 6.

Electus per simoniam, et si eius non sit conscius, invalidè est electus. p. 387. n. 1. Et quidem ipso iure, n. 2. teneturque post cognitam Simoniam beneficium & fructus extantes restituere. p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione se tueri possit. *ibid.*

Electus Simoniacè, etiam infectus, non potest ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 270. n. 3. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Electus debet purè & simpliciter consensum dare electioni p. 395. n. 2. Ipso facto est privatus iure suo, si non consentiat intra mensem à die præsentationis. p. 399. par. Imo à die notitiæ etiam aliunde acceptæ. p. 410. Si licentia pro consensu petenda, habet integrum mensem à die impetrationis. p. 401. n. 5.

Electus potest ante confirmationem à Pontifice constitui beneficii Oeconomus. p. 399. n. 1. Ab aliis constituitur non privatur iure Electionis nisi re ipsa administrat. n. 3.

Electus privatur suo iure, si intra sufficiens tempus non impetretur necessaria licentia consentiendi. p. 400. par. & n. 3. à quo petenda? p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Ad ea n. dandam Superior ordinariè non potest cogi. p. 401. n. 6. p. 422. n. 5.

Electus debet intra trimestre à die consensus confirmationem petere. p. 400. par. p. 410. p. 509. n. 3. Pro ea petenda iter Romam arripere intra mensem. p. 410. Alioqui est ipso facto privatus iure electionis. p. 400. par. p. 410. Quando debeat Romæ comparere vel impedimentum allegare. *ibid.* Quidam ibi manere. *ibid.* p. 436. n. 3.

Electus ordinariè non tenetur electioni ad dignitatem consentire. p. 400. n. 1. Potest tamen quandoque cogi. *ibid.*

Electus melius facit acceptando quàm recusando electionem. p. 400. n. 2. & ad id obligatur iure naturali, si præ aliis sit idoneus. *ibid.*

Electio præsentanda electio, quamprimum commodè fieri potest. p. 409.

Electus in senatorem Urbis sine scripta Pontificis licentia quam incurrat poenam? p. 411. n. 3.

Electus quoque si in causa electionis absit, integros fructus percipere debet. p. 424. n. 2. Non obstante consuetudine contraria aut statuto. *ibid.*

Electus ab eo, qui privatus est ob negligentiam iure eligendi, est in conscientia tutus. p. 499.

Electus in Episcopum vel Abbatem si linguam latinam usu tantum didicit, tolerari potest. p. 538. n. 1.

Electus an validè acceptet electionem à primo dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Electus in discordia duobus si unus moriatur an possit electio nova institui. p. 856. n. 3.

Eligendi Ius.

Eligendi prælati Ius non possunt præscribere Laici. p. 178. n. 2. Etiam immemoriali consuetudine. p. 235. n. 15. p. 382. n. 3. Nec possunt acquirere pacto, fundatione ut donatione. p. 234. n. 14. p. 370. n. 1. Sed solum privilegio Pontificis. p. 234. n. 14. aliter sibi arrogantes hoc Ius subiaccnt pænis canonicis. p. 236. n. 15.

Eligendi Ius si quis præscribendo acquirit, acquirit etiam Ius postulandi ad hanc præscriptionem XL. p. 219. n. 1. Necessarium est tempus 40. annor. p. 210. n. 3. Sufficit tamen actus etiam unicus. *ibid.*

Eligendi Ius non solet Ecclesia concedere Laicis. p. 228. n. 3. p. 236. n. 18. Concedit tamen Ius presentandi, cur? p. 236. n. 18.

Eligendi Prælati Ius potest Capitulo per præscriptionem auferri vel restringi ab Episcopo vel alio ecclesiastico p. 272. n. 2. p. 824. n. 1.

Eligendi Ius quædam habet. Conventus aut Capitulum, non potest Electio pendere ab alterius assensu. p. 273. n. 2.

Eligendi Ius in Cathedralibus, Regularibus aliisque Ecclesijs ad quem ob negligentiam vel electionem indigni devolvatur? p. 340. n. 6.

Eligendi Ius non hoc ipso habet, qui electioni interest, & scrutatores eligit. p. 367. n. 5.

Eligendi Ius non hoc ipso probat, qui probat se bis, ter iam elegisse. p. 367. n. 6.

Eligendi Ius per consuetudinem immemoriam obtinere possunt Laici Religiosi. p. 381. n. 2. Non item Laici seculares. p. 382. n. 3.

Eligendi Ius olim devolvebatur semper ad primum Superiorem. p. 340. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ita sit in inferioribus Ecclesijs, *ibid.* In Cathedralibus ob negligentiam olim devolvebatur ad Archiepiscopum. p. 341. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ob hanc & aliam quamvis causam plerumque semper ad Pontificem. p. 341. n. 8.

Eligendi Ius devolvitur ad proximum illum Superiorem, cuius est confirmare electum. p. 341. n. 6.

Eligendi Iure quomodo priventur eligentes scienter indignum V. Eligens.

Eligendi Episcopi Ius in sola Germania est adhuc pænes Capitulum per Concordatam. p. 509. n. 3.

Eligens.

Eligere quis validè ad Dignitatem aut Beneficium non potest suspensum ab officio vel beneficio. p. 187. n. 5. & 6. Nec excommunicatum etiam toleratum. p. 188. n. 5. & 6. p. 336. n. 1. & 2. Nec personaliter interdictum. p. 188. n. 5. 6. Nec irregularem. *ibid.*

Eligentes excommunicati eligunt ipso iure invalidè. p. 188. n. 6. p. 259. n. 17. p. 278. n. 8. p. 336. n. 1. 2. Item, suspensi, aut personaliter interdicti. *ibid.* si sint denunciati vel per exceptionem repellantur. p. 278. n. 8. Ad quem ab istis devolvatur Ius eligendi. p. 279. n. 8.

Eligere an postulare possimus Cardinalem vel Abbatem in Episcopum. p. 216. n. 4.

Eligen-

Eligentes in censura an possint post absolutionem facere electionem novam. p. 279. n. 8.

Eligentes in Cathedrali aut Regulari debent electionem facere intra trimestre. p. 339. n. 1. p. 420. A die vacationis cognitur. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in collegiatis, ubi Prælatus ordinariam habet Jurisdictionem in Clericos. p. 340. n. 2. In alijs concessum est semestre. p. 340. n. 1. p. 420. Tantundem spatium de novo conceditur, si facta electio careat effectu. p. 420. modò fraus absit. ibid.

Eligere in dubio probabiliter licet cumulativè. *Eligo & postulo prout de iure melius.* p. 224. par.

Eligentes non possunt electionem irritam per ratificationem validare. p. 233. n. 8. p. 346. n. 10.

Eligere non licet ordinatum ab Episcopo schismatico decessato. p. 244. n. 3.

Eligentium excommunicatio aliaue censura non obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 3.

Eligentes si iure careant eligendi, electio est nulla. p. 247. n. 3.

Eligentes aut postulantes indignum. *Vide Indignus.*

Eligentes Prælatum possunt in alium, unum aut plures, compromittere. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos, nisi ex plenitudine potestatis pontificiæ. ibid.

Eligentes, si una lectio sit invalida, quando possunt aliam instituere. p. 267. n. 3. p. 314. n. 7.

Eligentibus potest superior aliquem etiam dignum prohibere ex iusta causa. p. 268. n. 5.

Eligentes invocato spiritu Sancto inquirere debent, donec personam idoneam canonicè elegerint. p. 273. n. 3.

Eligere quis debet, si possit, aliquem ex propria Ecclesie gremio. p. 282. par. Non necessitate præcepti, sed honestatis. p. 289. n. 3. extraneus tamen non est consulendus, qui ex Rom. Ecclesia accipitur. p. 282. par.

Eligentes quando possint aut non possint in negotio procedere aliquibus appellantis. p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate causæ inquirere. ibid.

Eligentium numero non censetur, qui electioni adesse non possunt, vel nolunt, vel expressè Iuri suo renuntiant. p. 283. n. 2. Qui excommunicati, suspensi, personæ interdicti aut iure privati sunt. p. 344. n. 2.

Eligentes si schedam vacuum mittat in urnam, nulla eius habenda ratio. p. 284. n. 3.

Eligentium minor pars si cepta iam electione abeat, possunt reliqui in ea pergere. p. 284. n. 4. An item si maior pars abeat? n. 5.

Eligentes poterant olim ab electione etiam publicata recedere ante consensum electi; hodie non item. p. 289. n. 6.

Eligentium auctoritas in quo consistat? p. 290. n. 3.

Eligentium pars maior præsumitur etiam sanior. p. 290. n. 3. p. 364. n. 2. Nisi aliud clarè pateat. p. 384. n. 4.

Quenam pars censetur maior & sanior. p. 364. n. 1. Si pars una maior, altera sanior quenam alteri præferenda. p. 402. n. 1. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentium & postulantium pensæ incurrunt non tantum in casibus expressis sed etiam in similibus. p. 294. n. 4.

Eligentes incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se electioni immiscere. p. 301. n. 1.

Eligentes possunt si unanimiter velint, ad electionem admittere collegas iure eligendi privatos. p. 301. n. 2. Non possunt vel uso contradicente. n. 3.

Eligens scienter ad Prælatum, simoniacè eam ambientem, est ad triennium suspensus à beneficijs illius Ecclesie. p. 304. n. 2.

Eligentes contra formam Canonicam non sunt privati sed privandi iure eligendi. p. 311. n. 3.

Eligentes solum ministeriales subinde sunt compromissarii. p. 318. n. 1.

Eligens se ipsum celetur ambitiosus, & ut indignus repellendus. p. 319. n. 1.

Eligens consentiendo aliorum de se Electioni quomodo possint se ipsum coeligere. p. 319. n. 1. 2.

Eligentes non privantur ob contemptum alicuius iure eligendi. p. 333. n. 8.

Eligere, non eligi potes in Excommunicatione minore. p. 336. n. 1. Neutrum in excommunicatione maiore. n. 2.

Eligentes si admittant absque necessitate suffragium excommunicati non tolerati, an electio sit irrita. p. 336. n. 3.

Eligentes possunt canonicæ electionis aut postulationis confirmationem aut admissionem à superiore petere. p. 338. n. 1.

Eligentes mittere possunt Procuratorem, unus unum vel plures; aut plures unum. p. 338. n. 3. Possunt admittere etiam extraneum, & à non impedito. p. 349. n. 1.

Eligentes quasnam accidentales solemnitates præmittere debeant electioni. p. 343. n. 1.

Eligentes per scrutinium quo modo & forma id facere debeant. p. 345. n. 6. & seq. Non ubique exactè servatur, maxime in Ecclesijs Regularibus. p. 345. n. 6. 8. Vel per privilegium, & consuetudinem, vel ob paucitatem. p. 347. n. 12.

Eligentes per schedas, ut eis adscribant sua nomina consulum est. p. 345. n. 7. Ea tamen non sunt eù scrutinio publicanda, ibid. Scheda solent postea comburi. ibid.

Eligentes possunt ante publicationem scrutini ab electione sua recedere. p. 345. n. 7. p. 391. n. 7. Non item post publicationem. ibid. p. 386. n. 1. p. 391. n. 7. Aliud est in Electionibus profanis. p. 386. n. 1.

Eligentes si pro nullo habeant suffragia sufficientia, possunt variare usque ad promulgationem Electionis. p. 346. n. 10. Sed inchoato novo scrutinio. ibid.

Eligentium quivis potest scrutini publicationem petere. p. 345. n. 7.

Eligentium si sit unus, duo, tres, vel quatuor quomodo possint eligere? p. 347. n. 12. An teneantur assumere formam compromissi. ibid.

Eligentes omissa præscripta forma scrutini non sunt privati sed privandi pro ea vice iure eligendi. p. 348. n. 14. Antequam priventur, possunt aliam electionem facere nihil obstante aliorum contradictione. p. 348. n. 15.

Eligentes cum abusu potestatis laicæ quam pœnam incurrant. p. 352. n. 9. Nisi metus gravis, vel error probabilis excuset. p. 352. n. 10. Pœna hæc lata ne anferenda sit sententiæ? p. 352. n. 12.

Eligentes habent vim capitularem ad eligendum, si ad-

ad sint duae partes volentium & Valentium adesse. p. 364. num. 1.

Eligentium quorundam Ius suffragandi si non sit certum, possunt admitti cum protestatione. p. 367. n. 3. Quid & quomodo protestatio haec operetur contra carentem possessione. p. 368. n. 7. Contra possessorem malae fidei. n. 8. Contra possessorem dubiae fidei. n. 9. Contra possessorem bonae fidei. n. 10.

Eligentium à numero potest per vim repelli, quem constat non esse in possessione Iuris eligendi. p. 368. num. 7.

Eligentes privari possunt Iure suo, si suffragiis publicatis omittant eorum collationem; estque electio irrita. p. 369. n. 12.

Eligentes inter admittendus est sine protestatione, quem constat esse in possessione canonicatus Iurisque capitularis. p. 379. n. 1. Excluso eo, qui illud suum esse contenderet. ibid. In dubio posset uterque admitti cum protestatione. p. 367. n. 3. p. 380. n. 2.

Eligentes si advertant aliquem esse contemptum, possunt nihilominus ad electionem procedere. p. 386. n. 2. Si publicato scrutinio advertant substantialem defectum, possunt inchoare aliud. n. 3.

Eligentes si publicato scrutinio nolint ulterius progredi possunt à superiore compelli. p. 386. n. 4. Idque petere potest quilibet capitularis, & ipse eligendus. p. 387. n. 4.

Eligentibus impeditis currit tempus, si ipsi possint impedimentum tollere. p. 391. n. 1.

Eligere prohibitis sine consensu Praelati quando currat vel non currat tempus trimestre. p. 391. n. 1. & seqq.

Eligentes non possunt electionem quoad electi personam impugnare, nisi ex causa postea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam debent iuramento probare. ibid. Idem est de absente, si electioni semel consensit. ibid.

Eligere & electioni consentire quomodo sint paria. p. 402. n. 2.

Eligentium duplo maiori parti non possunt reliqui obijcere defectum zeli aut meriti. p. 402. n. 1.

Eligentium ex una parte si auctoritas sit multo; ex altera numerus non multo maior, facienda est nova electio. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentes Ecclesiasticos si quis ob personam certam non electam iniuste gravet, ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 1. Etiam Mandans & Mandatarius. n. 4. Licet eorum tantum consanguineos gravet. n. 5. Non item si solitam sed gratuitam tantum eleemosynam subtrahat. n. 1. Idem est quoad postulantes, confirmantes, instituentes. n. 3.

Eligentes debent Electionem praesentare electo ad consentiendum quamprimum commodè fieri potest. p. 409. Ultra hoc tempus per octiduum differentes quam poenam incurrant. ibid. Quot capitulares & cuius expensis mittere debeant Romam. p. 410.

Eligentes potentem personam in Rectorem aut Senatorem Urbis sine scripta licentia Pontificis, invalidè eligunt & ipso facto excommunicantur. p. 411. n. 3. Nisi ea sit Romae oriunda vel perpetuo inhabitet. n. 4.

Eligentes si ob negligentiam priventur Iure eligendi, ad quomodo devolvatur? Vide De volutio. p. 412. n. 1.

Eligentium quinam in numero computandi, ut appareat, an Religiosis sic electus, postulat, à minor parte. p. 417. n. 3. Minor pars an censetur etiam casus est media? p. 418. n. 4.

Eligentium consensus requirendus, antequam Episcopus admittat Renuntiationem electi. p. 436. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Eligentes citati ad certum diem debent comparere. mane. p. 638. n. 1.

Emphyteusis.

Emphyteusi rescissa quænam expensæ & meliorationes refundendæ Emphyteutæ. p. 822. n. 7.

Emptor.

Emptor debet item sibi de re motam venditori denuntiare. p. 383. n. 3.

Emptori qua ratione debeat restitutus in integrum reddere expensæ & meliorationes rei. p. 822. n. 5. & seqq.

Emptor an debeat fructus extantes vel unde factus est ditior reddere venditori in integrum restituito. p. 823. n. 8.

Enuntiatio.

Enuntiationis disjunctivæ & copulativæ Veritas in quo consistat. p. 71. n. 1.

Enuntiationes singulares plures non faciunt universalem, nisi conjungantur. p. 379. par.

Enuntiatio indefinita in materia non odiosa sumitur pro universalis. p. 797. n. 2.

Epikia.

Epikia recedit à littera legis, non à mente legislatoris. p. 7. n. 13. Eâ quandoque uti possunt Iudices. ibid. Maxime in penis à legè statutis. n. 14.

Epikia Mandatum extendi non potest. p. 136. n. 3.

Epilepsia.

Epilepsia laborans non debet eligi, aut promovetur. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Episcopus.

Vide Electio, Examen, Confirmatio, Consecratio, Dispensatio.

Episcoporum Residentia. p. 15. princ.

Episcopali statuto non obligantur subditi extra Dioccesin. p. 60. n. 3. Obligantur tamen eius primæ p. 60. n. 3.

Episcopi statuto an obligentur Diocelani in loco temporario intra Dioccesin. p. 60. n. 5.

Episcopus quando confirmatur, cessat Administratio Capituli. p. 78. n. 2.

Episcopus in odiosis non intelligitur nomine Clerici aut Clericorum, sed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414.

Episcopi sunt Sacerdotes primi seu Principales. p. 176. num. 1.

Episcopalis ordinis propria non possunt ab inferioribus Clericis usucipi. p. 178. n. 2.

Episcopus quam habeat potestatem dispensandi. Vide Dispensatio.

Episcopus non potest consuetudine obtinere facultatem res Ecclesiasticas liberè alienandi. p. 203. n. 1.

Episcopus conformare se debet Metropolitana Ecclesiæ. p. 210. n. 3.

Episcopus excusatur à Legè Pontificis, si cum vicini Episcopi aut Metropolitanus non servant. ibid.

Episcopi cum Archiepiscopis & Pontifice ut membra cum membris & capite debent esse uniti. p. 244. n. 3. Episcopus.

Episcopum necesse est, esse honestate morum & scientia clarum, p. 249. n. 2. Scientia debet esse muneri Episcopali competens, p. 280. n. 2. Debet esse Theologus & Canonista simul, p. 250. n. 5. Præstat tamen, ut sit purè Theologus, quam purè Canonista, n. 6.

Episcopi quales non sint facile eligendi? p. 249. n. 4. Episcopus ante confirmationem non habet administrationem, p. 264. n. 1. p. 266. n. 5. p. 279. n. 1. Nec iurisdictionem, 265. n. 2. Imo neutrum habet ante expeditas litteras confirmationis, n. 3. Et si antea se ingerat, Electio est ipso Iure irrita, p. 279. n. 1. Habet autem utramque ante solemnem introductionem in possessionem, n. 4. Nisi alibi aliud consuetudo ferat, p. 266. n. 5.

Episcopus et si Sacerdos non sit, tamen post confirmationem potest alteri dare potestatem absolvendi, p. 268. num. 1.

Episcopus acceptis Confirmationis litteris plenam habet iurisdictionem, p. 274. n. 1. Quousque se illa extendat, ibid.

Episcopus non potest ante consecrationem exercere, quæ sunt Ordinis, & quænam ista? p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Episcopus cum consecratur, non celebrat sed consecratori suo concelebrat, p. 308. n. 11. Quomodo intentionem suam formare debeat? ibid.

Episcopus etiam sub juramento tenetur res Ecclesiæ non alienare sine debita solemnitate, p. 309. n. 12.

Episcopus successorem sibi ante vitæ finem non potest constituere, p. 333. n. 4.

Episcopo defuncto quis & quas facere debeat funerales expensas, p. 359. n. 7. p. 360. n. 8.

Episcopus quid in sepulturam possit legare vel impendere, p. 360. n. 9.

Episcopi denominari solent à sua civitate, p. 369. prin.

Episcopi & Archiepiscopi providere est summi Pontificis, p. 412. n. 1.

Episcopus non potest aliquid contra universales Ecclesiæ canones statuerè, p. 452. n. 3. p. 742. n. 2. Nec in ijs dispensare, p. 514. n. 1. p. 539. n. 2. Nisi in necessitate ex præsumpta Pontificis facultate, p. 243. n. 2.

Episcopus ante consecrationem non debet simpliciter sed cum addito dici: *Electus, Confirmatus*, p. 452. n. 4.

Episcopi nonnullis ex speciali privilegio confertur Pallium, p. 458. n. 2.

Episcopi officium præcipuum est prædicare Verbum Dei, saltem per alios, p. 476. n. 1. p. 720. n. 1. Eius est de iure prædicatores constituere, p. 720. n. 3. In constitutos ab alijs quid habeat iuris, p. 709. n. 3. p. 720. n. 3.

Episcopalis status est perfectissimus, non consecutus sed supponens perfectionem, p. 477. n. 4.

Episcopus nullius ordinis Episcopalis actum potest alteri committere, p. 491. n. 6. Potest tamen delegare alia, quæ sunt etiam mixti aut meri Imperij, p. 713. num. 2.

Episcopi à sententia appellari potest ad Archiepiscopum, p. 501. n. 1.

Episcopus ab infidelibus captus non amittit Ius Episcopale, p. 503.

Episcopus proprius est vel Originis, vel beneficij, vel domicilij, p. 520. n. 1.

Episcopi officium magis in potestate Ordinis, quam iurisdictionis consistit, p. 534. n. 2.

Episcopus non potest dispensare in statuto Ecclesiæ à se jurato vel à Papa confirmato, p. 558. n. 5.

Episcopus dijudicabit, an defectus corporis sit notabilis & magnus, p. 563. n. 2. In dubio facile dispensabit maxime cum Religiosis &c. ibid.

Episcopus debet Diocesim singulis annis per se vel per alios visitare, p. 575. n. 6. Et pauperes quidem Ecclesias proprijs sumptibus, p. 721. n. 4. Ab alijs potest Procuraciones accipere & quos? p. 575. n. 7. Si non per se sed per alium visitet, debet ipse ei omnia necessaria dare excepto victu, p. 730. par. Nihil potest à visitatis exigere, n. 2.

Episcopus iurisdictione temporali carens an possit habere officiales armatos, p. 609. n. 3.

Episcopus si sententiam ipso iure irritam tulit, adiri potest Archiepiscopus per iram nullitatis, p. 612. n. 3.

Episcopus de dilapidatione si suspectus sit, quid cum eo agendum? p. 662. n. 2.

Episcopo potest iurisdictione in Diocesanos per præscriptionem adiri, p. 717. n. 2. Non tamen omnes corrigendi, p. 718. n. 3.

Episcopi duo principales unius Diocesis non possunt esse, p. 719. n. 2.

Episcopus potest sibi constituere Vicarium Episcopum in ijs, quæ sunt Ordinis, uti & iurisdictionis, p. 719. n. 2. quæ ex causa & autoritate, ibid. Quomodo differat inter se Vicarius Episcopus & Vicarius Generalis, ibid.

Episcopus habet potestatem ordinariam in casus Pontifici reservatos, si sint occulti, p. 594. n. 4. Vel Papa adiri nequeat, p. 724. prin. Potest eam alteri delegare, p. 594. n. 4. p. 724. n. 1. Non tantum particularim, sed etiam generaliter, n. 2. Neque quoad cognoscionem causæ, n. 3.

Episcopus agere potest pro Ecclesia sibi subiecta, p. 734. n. 1.

Episcopo in spiritualibus subest etiam Rex & Princeps, p. 738.

Episcopi in conventibus dextram; Duces seculares layam tenere debent, p. 739. n. 2.

Episcopi olim Metropolitanos, nunc Pontifici iurant obedientiam, p. 747. prin.

Episcopi ut etiam hodie iurent obedientiam Metropolitanis, consuetudine obtineri potest, p. 748. n. 5.

Episcopus quoad beneficia.

Episcopus sine autoritate Pontificis quam possit vel non possit extinguere Dignitatem? p. 27. n. 2.

Episcopus potest cum consensu Capituli extinguere beneficia ad augendas Canonicoz nimis tenues præbendas, p. 27. n. 2. p. 32. n. 1. Vniere Capitulo ad tempus, p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum si bona eius ab Episcopalis sint separata, ibid. Vti & in commodum cuiusvis Canonici sigillatim, ibid. Non autem in suum & Capituli commodum simul, p. 32. n. 3. Quod si patronata sint, requiritur etiam consensus Patroni, n. 2.

Episcopus vacante Prælatura regulari potest administratorem constituere etiam quoad disciplinam, p. 109. num. 5.

Episco-

Episcopi est iure ordinario collatio beneficiorum.

P. 142. n. 2. p. 452. n. 5.

Episcopo facta gratia de prioribus beneficijs retinendis est stricta interpretationis. p. 150. n. 1.

Episcopo beneficia omnia vacant ipso iure per eius promotionem. p. 150. n. 1. Et plenam Episcopatus affectuionem. p. 251. n. 1. Quae consistit in electione, confirmatione, possessione & consecratione. n. 2. Quid si consecratio fiat ante elapsum trimestre? n. 4. Quid si per dispensationem ultra differatur? n. 5. Hodie praxis habet, ut vacent statim post confirmationem. p. 252. n. 5.

Episcopus cum Capitulo potest beneficijs vacantibus annatas imponere. p. 159. n. 2. Non potest eas suae mensurae applicare sine consensu Pontificis. ibid. In Germania tamen aliqua earum pars ipsis competit. ibid.

Episcopus potest pro arbitrio novas Capellas intra Parochias, edificare. 182. n. 3.

Episcopi cum consensu potest in fundatione apponi conditio iuri communi & Episcopali derogans. p. 186. n. 2.

Episcopus post factam fundationem non potest etiam consentiente patrono instituire mutationem. p. 186. n. 2. Nisi iusta ex causa. ibid.

Episcopus ad alium Episcopatum postulari potest, non item eligi. p. 223. n. 1. p. 440. n. 2. Nisi ante confirmationem aut post legitimam renuntiationem. p. 224. n. 2. Ad solam populi postulationem se transferenti negatur etiam laica communicatio. p. 237. n. 1. Nisi poeniteat. p. 238. n. 2.

Episcopus potest dispensare cum illegitimis ad beneficia simplicia & Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non potest eos ad hoc generali statuto habilitare.

Episcopus jungitur Ecclesiae suae quasi Matrimonio. p. 200. n. 3. p. 208. p. 224. n. 1. Per Electionem inchoativam. p. 237. n. 18. Per confirmationem perfectam. p. 452. n. 2.

Episcopus non potest propria autoritate alium Episcopatum acceptare, aut suum relinquere. p. 200. n. 3. p. 208. p. 224. n. 1.

Episcopus non potest dispensare in aetate ad Beneficium requisita a SS. Canonibus. p. 255. n. 4. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. An in requisita a statuto particulari. p. 528. n. 2. An in requisita per accidens ratione annexi ordinis. p. 257. n. 8. An in requisita ad dignitatem non curatam. p. 539. n. 2.

Episcopus si indigno conferat dignitatem aut beneficium, ad quem devolvatur tunc ius conferendi? p. 262. num. 7.

Episcopus ante confirmationem beneficia conferre non debet. p. 264. par.

Episcopus potest livigantem de beneficio cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Episcopus potest dispensare cum eo, qui consentit in suam electionem abusu potestatis laicae factam. p. 357. n. 6. Cum eo, qui inscius ad beneficium est per simoniam electus aut provisus. p. 389. n. 4.

Episcopus non facile debet facere commendam. p. 409. n. 7. Nec ultra sex menses sine necessitate. n. 3.

Episcopos transferre, deponere, eorumque Renuntiationes admittere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Deponere non potest Metropolitanus. p. 452. prin.

Episcopus potest conferre beneficia & electos confirmare. p. 452. n. 5.

Episcopus obtenta dispensatione ad accipiendum alium Episcopatum potest eligi sicut ceteri. p. 457. n. 2. Tutius tamen retinetur nomen Postulationis. ibid.

Episcopi est beneficiatos instituire, eorumque resignationes accipere de iure communi. p. 466. n. 1. Cur? n. 2. Ex consuetudine tamen Resignatio valide fit in manus Collatoris, Episcopo inferioris. p. 467. n. 7.

Episcopus non potest impedire beneficiatum ab ingressu Religionis. p. 467. n. 5. Nec a maiore cura aut dignitate. n. 6.

Episcopus potest ex dispensatione Papae esse in alia Ecclesia Praepositus, Canonicus, Parochus. p. 475. n. 3.

Episcopus dispensare potest cum manco ad simplex beneficium & Ordines Min. p. 565. n. 2.

Episcopus vi mandati Papalis de conferendo beneficio vacaturo potest conferre etiam exemptum. p. 723. num. 2.

Episcopo quis se opponere possit & debeat, si Ecclesiam alteri subijcere vel onerare tentet. p. 748. n. 2.

Episcopus quoad Capitulum.

Episcopo vivente Capitulum non habet in Ecclesia Iurisdictionem nisi quoad partem vel potius usum. p. 16. num. 1.

Episcopus cum Capitulo non potest renuntiare privilegio communitati concessio & utili. p. 30. n. 12.

Episcopus potest Capitulo etiam contradicente tollerare consuetudinem Ecclesiae damnosam. p. 16. n. 3.

Episcopus exequi debet mandata Pontificis, quae Capitulo sede vacante ad se missa neglexerit. p. 78. n. 2.

Episcopus etiam cum consensu Capituli non potest statuerre, ut confirmatio alicuius Abbatis non ad se, sed ad alium spectet. p. 186. n. 2.

Episcopus sine Capitulo etiam possit Iurisdictionem exercere, non potest hoc ipso & statutum condere. p. 190. num. 4.

Episcopus tenetur in inquirendo & puniendo Capituli consilium adhibere. p. 203. n. 1. Nisi praescripserit contra. ibid.

Episcopus quae per consuetudinem obtinere possit, ut solus sine Capitulo expediat? p. 203. n. 1.

Episcopus ut praescribat contra Capitulum, requiritur bona fides, titulus saltem coloratus, & 40. anni, sine titulo tempus immemorabile. p. 203. n. 2. Quomodo habere possit bonam fidem, auratus validos. p. 204. n. 3.

Episcopo praescribenti contra Capitulum restituitur. p. 204. n. 2.

Episcopi acta sine Capituli consilio sunt de iure irrita. p. 204. n. 3.

Episcopus una cum Capitulo in schisma aut haeresi lapsus amittit iura Ecclesiae. p. 245. n. 5. Quomodo ea recuperare possit. ibid.

Episcopo potest a Capitulo Collegiate committi potestas eligendi Praelatum. p. 233. n. 10. p. 163. n. 2. Sed pro una tantum vice, non universim. p. 233. n. 10. Quo casu non potest Electionem & Confirmationem in uno actu simul peragere. p. 263. n. 3.

Episcopus ad agendum ex iure devolutio nec consensu, nec consilio Capituli opus habet. ibid. p. 341. n. 7. Episco-

Episcopi est iure de communi cum consilio & consensu Capituli creare Canonicos. p. 316. n. 5.
 Episcopo ab infidelibus capto debet Capitulum movere Pontificem & interea administrare. p. 503.
 Vti & eo longè absente non relicto Vicario. ibid.
 Quid si ob senium aut morbum sit ex parte inutilis, ibid.
 Episcopo potest Iurisdicção in Diocesanis per prescriptionem à Capitulo admitti. p. 717. n. 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Episcopus quoad Censuras.

Episcopi excommunicationem non incurunt subdit contra eius statuta agentes extra Diocesan. p. 60. n. 3.
 An agentes contra in loco exempto intra Diocesan. n. 5.
 Episcopi non incurunt suspensionem aut Interdictum nisi de ipsis expressa fiat mentio. p. 441. n. 4.
 Episcopum deponere non potest Metropolitanus. p. 452. prin.
 Episcopi & Clerici sunt ab Ecclesia alendi, licet fiat suspensi aut depositi. p. 475. n. 1.
 Episcopus dispensare potest in omnibus suspensionibus & irregularitatibus ex delicto occulto ortis. p. 478. n. 5. Exempto homicidio voluntario. p. 515. n. 2. Cum ipso Episcopo autem eius Confessarius. p. 478. n. 5.

Episcopare solet Pontifex dispensationem ob homicidium voluntarium, non notorium. p. 479. n. 10.
 Episcopus quando est excommunicatus, in subditos eius non habet Iurisdictionem Archiepiscopus. p. 501. n. 2. Quis interea illius Ius dicat? ibid.
 Episcopus potest absolvere à quavis Censura per Canones indefinitè lata & non reservata. 514. n. 1. Nisi crimen, ob quod lata est, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium, p. 515. n. 2.
 Episcopus non potest relaxare censuram ad certum tempus per Canones latam. p. 515. n. 1.
 Episcopus non est facillè excommunicandus. p. 614. n. 2.

Episcopi ob delictum quamvis eius terra possit Interdicto subijci. p. 614. n. 2.
 Episcopi non sunt Censuræ inferendæ, nisi gradatim. p. 674. n. 1. Valent autem hæc gradatione etiam omnia. n. 2.

Episcopus censuris impedire potest ne Regulares exempti celebrent in privatis Oratorijs. p. 709. n. 3.
 Episcopo censuram inferre non potest Vicarius Archiepiscopi. p. 726. par. Et electus tantum aut confirmatus sit. n. 3. Sin nihilominus inferantur, an valeant? ibid. Inferre autem potest delegatus Archiepiscopi. p. n. 2. & 3.

Episcopi mandato repugnans an & quando possit excommunicari? p. 737.

Episcopus quoad Clerum.

Episcopus potest ex officio compellere Clericos ad superfluos redditus in causas pias expendendos. p. 24. n. 12.
 Episcopi quomodo supplere possint defectum Metropolitanis. p. 245. n. 4.
 Episcopus cum duobus Abbatibus aut Presbyteris potest ex dispensatione consecrare Episcopum. p. 252. n. 6.
 Episcopi est de Iure communi electos confirmare, &

postulatos admittere. p. 274. n. 1. p. 452. n. 5. Cum consilio & consensu Capituli creare Cononicos. p. 316. n. 5.
 Episcopus non consecratus non potest solemniter degradare Clericum. p. 274.

Episcopus Cardinalem hostiliter persequens incurrit Infamiam Iuris. p. 478. n. 5.

Episcopus si adit benedictio ab Abbate aliòve Sacerdote dari non debet, nisi eo auente. p. 493. n. 13.

Episcopus dispensare potest cum Curato, in Residentia quoad breve tempus. p. 408. n. 2. Et quodnam illud? ibid. Studiorum causâ usque ad septennium etiam in Sacerdotio. p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu expedire iudicaverit. p. 438. n. 2.

Episcopus quomodo Clericum occultè criminofum à ministerio & susceptione ordinis possit arcere. p. 507. Quis hic occultè criminofus? ibid.

Episcopus quomodo peregrinis Clericis, & quibus prohibere possit celebrationem in Ecclesijs Regularium? p. 572. n. 3.

Episcopus an tolerare possit, ut Clericus peregrinus sine formatis celebret privatim. p. 572. n. 2.

Episcopus est in sua Diocesi Ordinarius Iudex quoad Clericos non exemptos, & Laicos in causis spiritualibus & mixtis. p. 16. n. 1. p. 274. n. 1. p. 701. n. 1. p. 716. n. 2. p. 731. n. 1. & 3. Habet Imperium mixtum. p. 701. n. 3. Quâ pœnâ possit vel non possit subditos coercere. ibid. Quomodo brachium sculare invocare, & illud adjuvare. n. 4. & seq.

Episcopum inter & Clericum si sit controversia in causa civili constituendi sunt arbitri. p. 714. n. 1. Si in causa criminali, quis tum esse possit Iudex? ibid.

Episcopus an possit à Clericis exigere obedientiæ sponsonem in scripto, vel juratam. p. 737. n. 2. An à curatis? ibid.

Episcopi obedientiæ & potestati subest etiam ordinatus à Pontifice. p. 739. ab eo tamen ad ulteriorem ordinem promovendi nequit. ibid.

Episcopus quoad exemptos.

Episcopi statuta & censuræ in quosam Diocesis loco exempto obligent eius subditos. p. 60. n. 5.

Episcopus in quo Diocesis loco exempto possit validè exercere Iudicium? p. 61. n. 6. Ut exerceat licitè requiritur consensus Prælati. ibid.

Episcopus in certa possessione Iurisdictionis potest contra prætendentes exemptionem procedere, non contenta eorum probatione vel appellatione. p. 76. n. 9. Si dubia possessio, potest adhuc procedere, sed & alij contra appellare. n. 10.

Episcopus non potest procedere contra eos, quos constat esse in possessione exemptionis. p. 77. n. 11. Nisi privilegium aut prescriptionem nolint docere. n. 12.

Episcopus non potest esse Iudex in dubio, an privilegium exemptionis sit invalidum. p. 77. n. 12.

Episcopus non potest Ecclesias exemptas Interdicto subijcere nisi indirectè. p. 180. n. 1.

Episcopus an Parochiam Monasterio exempto unitam possit visitare. p. 421. n. 3.

Episcopus in Interstitiis Ordinum dispensare potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus sit expressum. ibid.

Episcopus potest cum exemptis dispensare in votis, jeuniis, &c. p. 667. n. 3.

Episcopus an & quomodo absolvere possit excommunicatos à Prælato Monasterij non exempti. p. 704. n. 1. & 2.

Episcopus in multis casibus habet potestatem in exemptos. p. 708. n. 3.

1. Si extra Monasterium degant. ibid.
2. Si extra Monasterium dent publicum scandalum. ibid.
3. Si sine licentia à conventu recedant. ibid.
4. Si studiorum tempore non habitent in conventu. p. 709. n. 3.
5. Si in causis Mercedum & miserabiliura. ibid.
6. In causa hæresis. p. 701. n. 3. p. 709. n. 3.
7. Quoad Concionatores. ibid.
8. Quoad copulationem sponzorum alienæ parochiæ. ibid.
9. Quoad bona Novitiorum. ibid.
10. Quoad clausuram Monialium. ibid.
11. Quoad celebrationem in privatis Orationis, horis incongruis. ibid.
12. Quoad Synodos annuas. ibid.
13. Quoad promulgandas Censuras, & Interdicta, & servanda festa. ibid.
14. Quoad Processiones. p. 710. n. 3.
15. Quoad confessarios, Administratores, & Electionem Monialium. ibid.
16. Quoad Executores testamentorum. ibid.

Episcopus quoad Ordines vide Dispensatio Ordinans.

Episcopus dispensare potest cum illegitimis ad Ordines minores. p. 491. n. 1. Sed non potest generali statuto eos ad hoc habilitare. ibid.

Episcopus in die suæ consecrationis non debet alios ordinare, nisi necessitas postulet. p. 308. n. 10.

Episcopus aliquem solus ordinare potest, non item degradare. p. 452.

Episcopus si ordinet ea die, qua dedicatur Ecclesiæ vel Altare, est abusus & tollendus. p. 505. par.

Episcopus consecrandus est à tribus Episcopis. p. 508. n. 2. Et olim quidem etiam cum consensu Comprovincialium. ibid. Dispensativè potest etiam consecrari ab uno Episcopo assistentibus duobus Abbatibus vel Presbyteris. p. 252. n. 6.

Episcopus duos ordines sacros, aut minores cum Subdiaconatu uni una die conferens est suspensus. p. 512. n. 1. Fit ex Sabbato & Dominica dies una, si ordinans in Sabbato continet Jejunium. n. 2.

Episcopus si in Sabbato fiat Sacerdos, potest statim sequente Dominica consecrari. p. 512. n. 3.

Episcopus aliquem ante legitimam ætatem ordinans est suspendendus. p. 513. n. 1.

Episcopus ordinans aliquem sine titulo aut patrimonio, debet ei beneficium vel alimenta dare. p. 514. n. 3. p. 537. n. 4. Vti & eius successor. ibid. imo Prælati si quis illum præsentarit. p. 537. n. 4. Aut Archidiaconus si in culpa fuit. ibid. Non item examinatores. ibid.

Episcopus ordinans subditum alienum sine dimissorijs

suspensus est per annum à collatione Ordinis dati p. 517. n. 1. Imo etiam aliorum omnium iuxta probabiliterem. p. 518. n. 2. Sive iam sit Episcopus, sive alius Prælati n. 5. Nisi rationabiliter sibi persuaserit proprium Ordinatum fore contentum. n. 3. Quid de conferente primam Tonfuram alieno. p. 521.

Episcopo propter ordinationem alieni Clerici suspensus possunt Subditi liberè ab alijs accipere Ordines. p. 517. par. Primam tamen Tonfuram non sine dimissorijs. p. 522. n. 1. Quas suspensus dare potest. n. 2.

Episcopus ordinans suum subditum in aliena Diocesi absque expressa licentia est suspensus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Bona tamen fides excusat. ibid. An etiam, locus, in quo ordinat, sit exemptus. n. 7. aut si primam tantum conferat Tonfuram. n. 8.

Episcopus dispensare potest in interdictis, etiam cum exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus id sit expressum. ibid.

Episcopus dispensare potest cum manco ad ordines minores & simplex beneficium. p. 564. n. 2.

Episcopus an cum bigamo dispensare possit ad ordines minores. p. 567. n. 2.

Episcopus potest dispensare in irregularitate cum Clerico in sacris aut Religioso, ducente Virginem p. 569. n. 2.

Episcopus quoad Pontificalia.

Episcopus si interdicti tempore possit celebrare, potest id facere cum Pontificalibus. p. 461. n. 2.

Episcopus potest in aliena Diocesi celebrare Missam cum Pontificalibus absque licentia proprii Episcopi. p. 462. n. 2. Etiam populo solenniter benedicere. ibid. Contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.

Episcopus renuntians tantum loco potest plerumque adhuc exercere Pontificalia. p. 481. n. 1. Non item si fiat Religiosus. ibid.

Episcopi propria insignia sunt Pontificalia. p. 492. num. 11.

Episcopus à Pontificalibus suspensus est per annum, si subditos Clericos in aliena Diocesi sine licentia expressa ordinat, confirmet &c. p. 519. n. 6. Suspendi à Pontificalibus quid sit? ibid.

Episcopus quoad Regulares.

Episcopi est de iure communi Regulares Abbates aut Præpositos electos confirmare vel postulatos admittere. p. 271. n. 1.

Episcopus Ecclesiæ Regularis Cathedralis confirmatur ab Archiepiscopo, cui subest. p. 286. n. 1.

Episcopus ex Ord. Mend. si ad aliam Prælatiuram eligatur à media tantum parte Capitularium an irrita sit electio? p. 418. n. 4.

Episcopus instituere potest alium Abbatem, si Monachi eligant indignum. p. 442. n. 5.

Episcopus examinare debet ante Professionem Puellas, quæ habitum anno 12. ætatis iam assumpserunt. p. 445. n. 2.

Episcopus Religiosum Ord. ingressus potest fieri Abbas. p. 475. n. 2.

Episcopus si ter recuset Abbatem benedicere, potest iste sine benedictione officium exercere. p. 489. n. 1. Nisi rationabilis causa fuisset prætexta. n. 2.

Episcopus si adit, benedictio ab Abbate aliore Sacerdo-

ecclesie dari non potest, nisi eo annuente. p. 493. n. 13.

Episcopus an Abbati privilegium in sua Ecclesia benedicendi cum chrismate possit extendere ad alias Diocetanas. p. 493. n. 17.

Episcopus facile potest dispensare cum Religiosis quoad defectum corporis. p. 563. n. 2.

Episcopus non potest Regularem excommunicatum à Prælo etiam non exempto absolvere, nisi post appellationem. p. 703. n. 1.

Episcopus quid Iuris habeat in Concionatores Regulares etiam exemptos. p. 709. n. 3.

Episcopus si visitet Religiosos, decet ut secum habeat duos Canonicos. p. 721. n. 1. Vti & unum vel plures Regulares. p. 722. n. 2.

Episcopus quoad Renuntiationem.

Episcopus non potest sine licentia Pontificis renuntiare Episcopatu. p. 360. n. 1. Renuntiationem eius admittere est Pontifici reservatum. p. 451. n. 1.

Episcopus renuntians Episcopatu potest aliud minus beneficium assumere. p. 475. n. 2. Neque id est de dignitate descendere. n. 3.

Episcopus non potest resignare Episcopatum ad vacandum suæ salutis in Religione. p. 476. n. 2. Eius professio Religiosa an sit irrita. p. 477. n. 2. & 3.

Votum ingrediendæ Religionis an valeat. n. 4.

Episcopus ut renuntiandi licentia detur, sex esse causas. p. 477. n. 5.

1. Certa quædam crimina, ut simonia, sodomia aut infirmitas habentia. ibid.

2. Debilitas corporis ad pastorale officium non sufficiens. p. 478. n. 6.

3. Defectus scientiæ necessariæ. n. 7.

4. Rebello plebis. p. 479. n. 8.

5. Scandalum populi. n. 9.

6. Irregularitas ordinariæ nõ dispensabilis. n. 10.

Episcopus ob infirmitatem aut senium non est deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p. 478. n. 6.

Episcopus non tam facile ad Monachatum, quam Monachus ad Episcopatum admittitur. p. 479. n. 10.

Episcopus non est sui Iuris sed Ecclesiæ obligatus. p. 479. n. 10.

Episcopus Religionem professus reassumi potest ad Episcopatum. p. 480. par. Nisi ob crimen renuntiavit Episcopatu. p. 480. n. 1. Neque hoc repugnat Concilio Constantinop. I. p. 481. n. 2.

Episcopus potest renuntiare vel solum loco & regimini; vel simul etiam ordini & dignitati Episcopali. p. 481. n. 1. Religionem ingressus præsumitur utriusque renuntiasse. ibid. Si non fiat Religiosus, plerumque permittitur ei ordinis Episcopalis exercitium & dignitas. p. 481. n. 1.

Episcopus Renuntiationem beneficiari non potest admittere sine consensu Patroni. p. 486. n. 4. Eligentium & collatoris. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Episcopus qui loco tantum renuntiavit, potest conferre ordines omnes, quos antè. p. 525. par. Qui renuntiavit etiam dignitati potest adhuc conferre minores, benedicere Calices &c. p. 526. n. 1.

Episcopus Vicarius

Vide Vicarius Episcopus.

Episcopatus.

Episcopatum pluralitas est reservata Pontifici. p. 208.

Episcopatus plena affectio quatuor gradibus absolvitur. p. 251. n. 2.

Episcopatu renuntiare non potest Episcopus sine licentia Papæ. p. 360. n. 1.

Episcopatus sunt specialiter Pontifici reservati. p. 403. par. p. 449. n. 2. Electio tamen in Germania est penes Capitulum. p. 403.

Episcopatus dicitur non est maioris dignitatis quam alius sed par. p. 457. n. 1.

Episcopatus Resignatio difficillimè admittitur. p. 467. n. 3.

Episcopatu renuntiare ad vacandum suæ tantum salutis non licet. p. 476. n. 2. Sex aliæ causæ; ex quibus licet. p. 477. n. 5. & seqq.

Episcopatus est sacer ordo. p. 535. n. 1. Non distinctus adæquatè à Sacerdotio, nec novum characterem imprimens. ibid.

Eremita S. August.

Eremitarum S. Aug. Prælatu quam habeat inter alios præcedentiam. p. 109. n. 4.

Error.

Errans in fide absque pertinacia non est hæreticus. p. 3. n. 4.

Error scribentis libellum non nocet parti. p. 83. n. 2.

Error communis Ius tribuit. p. 86. n. 4. p. 356. n. 10.

Error probabilis Ius tribuit. p. 88. n. 2. Nisi cum commissio facta est à non habente potestatem. n. 5.

Error scribentis præsumitur, si Verborum constructio faciat Rescriptum Iustitiæ Iuri communi contrarium. p. 97. n. 1.

Error si sit Rescripti causa finalis, potest id exceptioe rejici. p. 133. n. 1.

Error in nomine aut aliis qualitatibus demonstrandi causâ additis non vitiat Rescriptum aliâve dispositionem, si de rei corpore constet. p. 134. n. 2.

Error in qualitatibus determinativis seu taxativis rei vitiat Rescriptum & dispositionem. p. 135. n. 2.

Error circa personam est substantialis. p. 135. n. 2.

Errans circa personam, an validè cum ea dispenset? p. 134. n. 2. §. *Idem q.* An etiam valeant, si qua ei det, Rescripta Gratia, Iustitiæ, aut Beneficialia. ibid.

Error circa substantiam & substantiale quid vitiat Rescriptum & dispositionem. p. 135. §. *Nunc probatur.*

Error non potest subesse universalis Ecclesiæ consuetudini aut uniformi omnium sententiæ. p. 187. n. 4.

Errore introducta consuetudo non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.

Error non facti sed Iuris introducere potest consuetudinem. p. 199. n. 10.

Error causæ finalis tollit consensum. p. 198. n. 10.

Errantis non est Voluntas. p. 198. n. 10.

Error consensum quidem impedit, sed non præscriptionem. p. 220. n. 2.

Error practicus est perniciosus, non item speculativus. p. 241. n. 5.

Error probabilis excusat succumbentem & ab expensis, & à poena Iuris. p. 394. n. 5.

Errat si delegatus in iudicando, an & quomodo sit excusatus. p. 650. n. 7.

Errans non consentit. p. 666. n. 3.

Error facti in confessione judiciali est ante latam sententiam allegandus. p. 839. n. 2. An & ante conclusionem causae? *ibid.*

Evangelium.

Evangelium cum legitur non sedendum, sed standum. p. 575. n. 4.

Examen.

Examinari deus possunt Parochiam ante semel approbati. p. 46. n. 2.

Examinis conditio, sub qua mandatur conferri beneficium, est collationi substantialis. p. 111. n. 6.

Examen instituendum de electi moribus, scientia, & alijs qualitatibus quomodo? p. 240. n. 5. p. 354. n. 1. de forma & serie electionis. p. 241. n. 6. p. 354. n. 1. Quid & quomodo testes hic debeant testari. p. 241. n. 5. p. 524. n. 2.

Examinandus iterum est ante Confirmationem Prælati ad aliam Prælaturam electus. p. 241. n. 7. o. 339. n. 6.

Examinandus de qualibus sit Articularis Episcopus electus? p. 242. n. 8. p. 523. Olim fiebat hoc examen à Metropolitano; in Germania fit à Viciniore Episcopo & mittitur ad Pontificem. *ibid.* Idem instituere possunt Legati sedis Apostolicæ. p. 691. n. 1. Postquam examen transmissum Pontifici, nihil possunt se amplius immiscere. *ibid.*

Examen Clericorum & Episcoporum esse debet de eorum ætate, moribus, & litteris. p. 248. par. p. 249. n. 1. præmittendum ante electionem, aut collationem. p. 262. n. 6.

Examinare electi Episcopi ætatem, mores, & scientiam debet Pontifex ex officio. p. 282. par.

Examinare ordinandum quis debeat, aut possit de vita, doctrina, & titulo. p. 522. & 523. Quomodo hic se gerere possit aut debeat Archidiaconus presentans ordinandos. p. 524. n. 3. & 4.

Examinare qui & quid debeant in ordinatione generali. p. 523.

Examinari an? cum? & à quo possit Clericus pro beneficio? p. 537. n. 2, 3, & 5.

Examinator admittens Clericum non idoneum an teneatur alere? p. 537. n. 4.

Examine Ordinandorum Episcopus præesse, vel alios idoneos potest præficere. p. 537. n. 4.

Examinatorum unus si sit suspectus an possit recusari. p. 622. n. 2.

Examine & instructione causæ ad Principem missæ, vel decreto factæ, ut mittatur, quid possit postea Index? p. 692. n. 2.

Exceptio.

Exceptio unius à lege potest extendi ad aliud simile. p. 13. n. 7.

Exceptio falsitatis non potest per ullum Rescriptum tolli. p. 68. n. 3.

Ad Excipiendum sunt perpetua, quæ sunt temporalia ad agendum. p. 81. n. 3. Si excipiendi ius oriatur ex radice perpetua; non item si ex mutabili. *ibid.*

Exceptio doli est perpetua. p. 81. n. 3.

Exceptione repelli potest Testis vel solo facto infamis, non item Index. p. 86. n. 3.

Exceptio contra Iudicem excommunicatum tolerantum nisi ante fiat, valet eius sententia. p. 86. n. 6.

Exceptionem quod tolli potest, quasi nullum censetur. p. 95. n. 4.

Exceptio Adversarij potest quoad usum effectum admitti, quoad alium impugnari vel retorqueri. p. 131. n. 5.

Exceptionem suam si Reus conventus non in contenti probaverit, condemnandus est in expensis. p. 394. n. 2.

Exceptio Regulæ universali addita an & quomodo confirmet eam in alijs? p. 599. n. 11.

Exceptionem nulla admittitur si procedendum sit, quis sensus? p. 616. n. 4. Quis, si nulla quantumvis rationabili admittitur. *ibid.*

Exceptio de defectu iurisdictionis an ante vel post litem contestationem opponenda, & quomodo? p. 654. n. 2.

Exceptiones inutiles non admittendæ. p. 661. n. 3.

Exceptio sententiæ iniustæ, iam in rem iudicatam transgressæ, valet si admittatur à Iudice. p. 661. n. 3. Vel victor fateatur iniusticiam. *ibid.* Vel iniusticia sit notoria. *ibid.*

Exceptio rei iudicatæ opponi potest ad processum impediendum. p. 722. n. 3.

Excipiendo si quis fateatur Intentionem Actoris, potest ista recipi & exceptio rejici. p. 777. n. 1.

Exceptio de notorio defectu proprietatis obstat agenti iudicio possessorio. p. 785. n. 4.

Exceptio Procuratoris falsi etiam post litem contestatam opponi potest. p. 786. n. 2.

Exceptio Procuratoris inhabilis an & quando opponi possit? p. 786. n. 3.

Exceptio contra syndicum, si procurator sit appellatus, quid valeat. p. 790. prin.

Exceptio erroris, doli, aut metus opponi potest etiam contra sententiam arbitri, & quamvis Transactionem. p. 861. n. 4. Quamdiu? *ibid.*

Excommunicatio.

Excommunicatur ipso facto statuentes aliquid contra Iura Ecclesiæ. p. 19. n. 1.

Excommunicatio lata contra facientem non extendenda ad coadiuvantem. p. 52. n. 5.

Excommunicatio percipientis Clericum comprehendit etiam consulentes, faventes, non impedientes. *ibid.*

Excommunicationem Episcopi non incurrit subditi contra statutum eius agentes extra Diocesim. p. 66. n. 3.

Excommunicatus prohibetur à Lege Iudicem agere. p. 85. n. 2.

Excommunicatus non-toleratus validam fert sententiam, si id publicè nesciatur. p. 86. n. 4.

Excommunicati tolerati sententia valet; nisi ante eam contra illum exceptio fuerit. p. 86. n. 6.

Excommunicatis per hoc quoad tolerantur, nullus tribuitur favor. p. 86. n. 6.

Excommunicationem incurrit falsificans litteras papales. p. 114. n. 2.

Excommunicato fructus beneficij merito subtrahuntur. p. 115. n. 3.

Excommunicatus si absque censuræ mentione Rescriptum Papale impetret, est id obrepticum & ipso iure irritum. p. 116. n. 4. p. 145. n. 1. Et quidem probabiliter

biliter licet excommunicatio sit occulta. p. 146. n. 5.
 Excepto Rescripto super ipsa excommunicatione vel
 appellatione. p. 145. n. 2.
 Excommunicatus si absque mentione Censuræ impe-
 tret Rescriptum à principe seculari, iuxta probabili-
 orem est validum. p. 146. n. 4.
 Excommunicatus una excommunicatione potest pro-
 pter novam causam alia nova & pluribus ligari. p. 125.
 n. 1. p. 319. n. 1.
 Excommunicandi potestatem non habet Capitulum
 Cathedralis, nisi ex privilegio aut consuetudine. p. 130.
 n. 1.
 Excommunicatio ut iuste fiat, servanda forma Con-
 ciliij Laterani. p. 142. par.
 Excommunicatum etiam appellat, remittit superior
 pro absolutione ad excommunicantem. p. 142. n. 1.
 Archiepiscopus ad Episcopum. p. 712. n. 3. Nisi
 periculum sit in mora. ibid. Vel inferior reuocat, ibid.
 Vel excommunicatio sit notorie iniusta, ibid.
 Excommunicationis iniustæ cognitio non committi-
 tur excommunicanti sed delegato. p. 142. par.
 Excommunicatus stare potest in iudicio ut Reus.
 p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, & non repellatur.
 p. 146. n. 3. Sed non vi Rescripti Papalis. ibid.
 In excommunicatione impetratum esse Rescriptum
 si publice ignoretur, possunt acta vi illius à iudice esse
 valida. p. 147. n. 5.
 Excommunicationem incurrunt Religiosi etiam ex-
 empti, si interdictionem generale loci non observent. p. 180.
 n. 1.
 Excommunicatus etiam toleratus ad dignitatem Ec-
 clesiasticam aut Beneficium eligi non potest. p. 188.
 n. 5. & 6. Toleratus tamen potest eligere. p. 188. n. 5. & 6.
 Idem est de excommunicato excommunicatione mino-
 re. p. 336. n. 2.
 Excommunicatus præbendam optare potest. p. 205.
 n. 1. Quomodo? p. 206. n. 3.
 Excommunicatus collationem beneficij antea factam
 acceptans, non acquirit ius in illud. p. 205. n. 1.
 Excommunicatus est ipso facto, qui cum non sit à dua-
 bus tertijs electus, tamé pro Pontifice se gerit p. 245. par.
 Excommunicatione maiore, etiam occultâ & igno-
 ratâ affectus invalidè eligitur. p. 258. n. 17. p. 327. n. 12.
 Excommunicatus non toleratus si eligat, invalidè eli-
 git. p. 278. n. 8.
 Excommunicatus non-toleratus à sacrificio missæ
 post monitionem est etiam vi expellendus. p. 303. n. 7.
 Excommunicatus si in Imperatorem eligatur, potest
 iuxta communem Electionem velut invalida rescindi.
 p. 327. n. 12.
 Excommunicato Iurisdictionis exercitium prohibi-
 tum est etiam in foro externo. ibid.
 Excommunicationis absolutionem petens fatetur se
 eligatum. p. 329. n. 17. p. 661. n. 1. Nisi petat tan-
 tum ad cautelam. p. 329. n. 17.
 Excommunicatus ipso facto, qui Cardinalibus in
 conclavi scripturam aut nuntium mittit, vel secretè col-
 loquitur. p. 396. par.
 Excommunicatur ipso facto, qui eligentes Ecclesia-
 sticos iniuste gravat, ob personam certam non electam.
 p. 405. n. 1. Etiam mandans & mandatarius. n. 4.

Licet eorum tantum consanguineos gravet. n. 5.
 Non item si solitam tantum sed gratuitam elemosy-
 nam subtrahat. n. 1. Idem est quoad postulantes, in-
 stituentes, confirmantes. n. 3.
 Excommunicatur, qui Regale, Advocatiam &c. loci
 Ecclesiastici de novo sibi vendicat, & ideo eius bona u-
 surpat. p. 406. n. 1. Non item si id faciat ex fundatio-
 ne vel consuetudine antiqua. p. 407. n. 1.
 Excommunicati suffragium non est computandum, si
 contra eum nominatim facta sit antè protestatio. p. 418.
 num. 4.
 Excommunicatur ipso facto director Electionis inter
 Moniales excitans discordiam aut non componens.
 p. 447. n. 16.
 Excommunicati suffraganei in subditos Archiepisco-
 pus non habet Iurisdictionem. p. 501. n. 2. Quis eis
 interea ius dicat? ibid.
 Excommunicatus si intra annum non agat suam cau-
 sam, non est amplius audiendus. p. 533. n. 2.
 Excommunicatus non-toleratus potest validè adhuc
 consecrare Ecclesias, altaria, calices &c. p. 542. n. 1.
 Probabiliter tamen ad Missam sine dispensatione non
 sunt adhibenda. p. 543. n. 1. Decet antea simpliciter
 benedici. p. 543. n. 2.
 Excommunicandi potestatem an & quomodo habeat
 Archidiaconus. p. 576.
 Excommunicationem ad restituenda inventa potest
 etiam ferre Vicarius. p. 598. n. 9.
 Excommunicatio non est facilè infligenda Episcopo.
 p. 614. n. 2.
 Excommunicatio maior privat communicatione fo-
 rensi. p. 632. n. 6. Eam obijciendo potest reus Acto-
 rem repellere. ibid.
 Excommunicatus Actor à quo & quomodo possit ab-
 solvi. p. 632. n. 6. à quo ad satisfaciendum compelli.
 p. 633. n. 7.
 Excommunicatus à delegato refractarij eius senten-
 tiæ, potest ab eodem, si pareat, postea absolvi. p. 639. par.
 Excommunicationis absolutionem quomodo possit
 delegatus vel subdelegatus alteri committere. p. 645.
 num. 11.
 Excommunicationem sui invalidam esse contendens
 non debet ante omnia absolvi. p. 669. n. 1. Debet au-
 tem contendens eam esse iniustam vel illicitam. ibid.
 Excommunicationis ad poenam quomodo quis se
 possit obligare. p. 666. n. 2.
 Excommunicatio latæ sententiæ ut incurratur, non
 opus est prævia monitione. p. 666. n. 2.
 Excommunicatio ob percussorem Clerici. ¶. Ab-
 solutio, Legatus, Percussio.
 Excommunicatus ab inferiore si non sit subiectus ple-
 nè superiori, non potest ab eo absolvi. p. 703. n. 1.
 Excommunicatum ab Archidiacono an possit absol-
 vere Episcopus? p. 703. n. 1. Non potest excommu-
 nicatum à Prælo etiam non exempto, nisi post appel-
 lationem. p. 703. n. 1. Nec excommunicatum ab Or-
 dinario, cum quo concurrat; nisi eo præmonito. p. 704.
 n. 2. Potest autem pro arbitrio absolvi excommu-
 nicatum à Vicario suo aliisque delegatis. n. 3.
 Excommunicare aut aliâ Censura afficere subditos
 suos non possunt Parochi. p. 704. n. 4.

Excommunicationes plures possunt simul tolli per unam absolutionem. p. 706. n. 1. Potest tolli etiam una sine altera. *ibid.*

Excommunicationem, si litigans per abusum absolutionis de novo contrahat, an ante finem litis ab ea absolvendus? p. 707. n. 2.

Excommunicatus est ipso facto, qui Matrimonium contrahit scilicet intra gradus prohibitos p. 707. n. 3. Vel cum Moniali. *ibid.*

Excommunicatus in uno loco, est ubique excommunicatus. p. 711. n. 1.

Excommunicatus debet ante absolutionem in foro externo prestare cautionem. p. 712. n. 4.

Excommunicatum ab homine extra articulum mortis nemo potest absolvere nisi Auctor, Superior, vel Successor. p. 715. n. 4. Potest etiam Capitulum sede vacante. p. 756.

Excommunicatum à delegato Papæ non potest absolvere Ordinarius. p. 715. par.

Excommunicati potest contumaciter repugnans gravi præcepto Superioris Ecclesiastici? p. 737.

Excommunicatus ne quidem per Procuratorem potest Rescriptum Papale impetrare. p. 797. n. 1. Aut in Iudicio agere. *ibid.*

Excommunicati ab inferiore possunt & debent in dubio absolvi à Superiore cum Iuramento de parendo mandatis Ecclesiæ. p. 809. n. 1.

Excommunicato communicans an & qualem incurrat excommunicationem? p. 815. n. 2. An excuset coactio aut metus? p. 814. prin.

Excommunicatur ipso facto, qui absolutionem à censura per vim extorquet. p. 819. par.

Executio.

Executio sententiæ est actus Iurisdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.

Executionem contra Clericos non possunt facere Laici. p. 44. n. 16.

Executoriæ litteræ quæ? p. 125. prin.

Executionem in se habet Canon, qui est latæ sententiæ. p. 499.

Execui ultimas pias Voluntates non potest Vicarius absque speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Executio sententiæ non comprehenditur tempore pro expeditione causæ sed tantum pro Iurisdictione præscripto. p. 606. n. 2.

Executionem sententiæ potest delegatus ipse facere vel alteri committere. p. 609. n. 9. Delegatus Pontificis solet committere Ordinario. *ibid.*

Executionem si ille, cui commissa est, non velit facere, potest ipse delegatus id facere. p. 609. n. 1. Etiam armata manu. *ibid.* Ordinariè ab Episcopo vel Principe laico accersita. n. 2.

Executio Gratiæ si facta sit invalidè, potest alia fieri validè. p. 612. n. 2.

Executio sententiæ à delegato datæ debet differri propter Appellationem. p. 620. n. 2.

Executio in actione personali faciendâ intra quatuor menses. p. 640. n. 2. In reali post decennium. *ibid.* In criminali statim. *ibid.*

Executionem à Principe delegatam debet quis plenè et personaliter facere. p. 671. n. 5.

Executio sub nomine dignitatis alicui commissi an transeat ad successorem. p. 671. n. 6.

Executio si cui committatur, an & quæ censuræ esse commissæ Iurisdictionis. p. 671. n. 7.

Executio gratiæ uni factæ si committatur alteri, non expirat per mortem committentis. 680. n. 2.

Executio sententiæ an & quomodo differendi sit impetratâ restitutione in integrum. p. 831. n. 4. & 5.

Executor.

Executores Rescripti Gratiæ si diversa mandent Ordinario, quid ei agendum. p. 113. n. 2.

Executor gratiæ inquirere debet de eius impedimentis. p. 146. n. 4.

Executor gratiæ Pontificiæ subinde habet partem Iudicis, subinde non habet. p. 161. n. 1.

Executor Pontificis ad beneficia habet Iurisdictionem delegatam. p. 168. n. 2. p. 483. n. 2. p. 649. n. 7.

Executor Testamenti an & quomodo possit seipsum eligere ad accipiendum partem legati pro pauperibus. p. 320. 3.

Executor latæ sententiæ non sustinet personam Iudicis. 326. n. 8.

Executor delicti est minus puniendus quam mandans. p. 602. n. 4.

Executor merus sententiæ an ut suspectus possit recitari? p. 643. n. 6.

Executor quomodo differat à Iudice. p. 649. n. 7.

Executor alius merus, alius mixtus. p. 649. n. 7.

Executor si sententiam sciat esse iniustam quid agere debeat vel possit. p. 649. n. 7.

Executor an parere debeat delegato in dubio delegationis. p. 653. par. & n. 1.

Executor quod facit secundum voluntatem committentis, non ipse sed committens censetur licere. p. 660. n. 4.

Executores constituti sub forma: ut plures vel singuli; habent singuli potestatem in solidum. p. 679. par.

Executor à Principe constitutus an possit vices suas alteri committere. p. 671. n. 5. p. 682.

Executor testamenti quando debeat per se legata distribuere. p. 682.

Executor à Legato constitutus an perpetuet Iurisdictionem per solam citationem. p. 698. n. 1.

Executor Testamenti si sit Religiosus exemptus, potest ab Episcopo cogi ad rationem reddendam. p. 710. n. 3.

Ab Executore appellare non licet. p. 716. n. 1.

Executores Testamenti potest Capitulum sede vacante ad officium & reddendas rationes cogere. p. 751. n. 7.

Executores Testamenti si sine duo, potest unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Executor Testamentarius an possit institui inecurus. p. 800. n. 4.

Exemplum.

Exempla non restringunt Regulam sed ad similia extendunt. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Exempli loco si positus sit in lege pœnali casus, extenditur ea ad civiles. p. 437. n. 6.

Exemptio.

Exemptionis possessionem si quis habet, non potest contra eum Iudex procedere. p. 77. n. 11. Neque eum pendente lite in possessione sua turbare. *ibid.*

Exem-

Exemptus privilegio tantum aut præscriptione, debet, si citetur, super exemptione comparere eamque docere. p. 77. n. 12. Alioqui Ordinarius suâ contra eum Iurisdictione potest uti. *ibid.*
 Exemptus iure communi non tenetur comparere ad ostendendam exemptionem. p. 76. n. 2. p. 77. n. 12.
 Exemptionis privilegium an valeat, non potest ipse Ordinarius cognoscere. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.
 Exemptioni velur speciali privilegio non derogat concessio generalis. p. 160. n. 4.
 Exemptio, licet sit strictæ interpretationis, nomine Clericorum comprehendit Canonicos. p. 215.
 Exemptio si prætendatur, est ostendenda. p. 731. n. 2.
 Exemptionis Ius non tantum ad Ecclesiam exemptam, sed etiam ad sedem Rom. pertinet. p. 825. n. 3. Amittitur non potest præscriptione nisi centum annorum. *ibid.*
 Exemptioni, privilegio non potest renuntiare Ecclesia exempta. p. 825. n. 3.
 Exemptionem à Iurisdictione Episcopi potest Ecclesia in Diocesi acquirere per privilegium Papæ. p. 825. n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. *ibid.*
 Exemptioni non potest renuntiare Ecclesia sine Pontificis autoritate. p. 849. n. 2.
 Exemptionis causa si principaliter agatur, potest eam Ecclesia v.g. committere arbitro. p. 850. n. 3.
Exemptus.
 Exemptus sustens se Iudici ordinario sine protestatione videtur renuntiare privilegio. p. 29. n. 11.
 Exempta personæ eximitur quoque eius res. p. 41. n. 3.
 Exempta magis est Ecclesia aut Causa pia quam Clericus particularis. p. 43. n. 14.
 Exemptus plenissime locus quis? p. 60. n. 5. Æquatur loco extra Diocesi. *ibid.* p. 731. n. 2.
 Exempto in loco Episcopus si Iudicium exercent, acta sunt invalida. p. 61. n. 5.
 Exemptorum Religiosorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt per se & plenissime exempta. p. 61. n. 6. Diocesi manent in ijs obligati legibus sui Episcopi, *ibid.*
 Episcopi possunt ibi valide exercere Iudicium, *ibid.*
 Exemptus per privilegium insertum corpori Iuris non tenetur comparere ad id allegandum. p. 76. n. 8.
 Exemptus per Ius commune non tenetur comparere ad allegandam vel ostendendam Exemptionem. p. 77. n. 12.
 Exempti per Ius commune sunt Mendicantes. *ibid.*
 Exempti in territorio intelliguntur in favorabilibus nomine territorij, non in odiosis. p. 138. n. 4.
 Exempta beneficia in Diocesi non comprehenduntur nomine beneficiorum Diocesis. p. 160. n. 4.
 Exempta Ecclesiæ non possunt ab Episcopo nisi indirecte subijci interdicto, p. 180. n. 1.
 Exemptæ Ecclesiæ in loco comprehenduntur eiusdem interdicto generali, *ibid.*
 Exempti Religiosi si interdictum generale loci non obliterent, excommunicationem incurrunt. p. 180. n. 1.
 Exempta est Ecclesia aut Monasterium, quod immediate sedi Rom. subijcitur. p. 183. n. 1.
 Exempti Prælati è quo confirmandi. p. 239. n. 3.
 Exemptus habens parochiam subiectam Episcopo te-

netur ad subsidium charitativum aliasq. exactiones. p. 496. n. 5. Potest visitari ab Episcopo. p. 498. n. 10.
 Exempti etiam Prælati non possunt suis dare dimissorias ad alienum Episcopum. p. 520. n. 2. Nisi Diocesanus ablit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissoriis exprimentum. *ibid.* Vel speciale habeant privilegium, ut ferè habent. p. 521. n. 5.
 Exempti possunt in se Iurisdictionem Episcopi, non contentiosam, sed voluntariam prorogare. p. 667. n. 3.
 Exempti subsunt etiam Iurisdictioni Legati à latere: non item alterius Legati, p. 688. n. 3.
 Exemptorum beneficia exempta conferre potest Legatus à latere. p. 688. n. 4.
 Exempti subsunt Inquisitori vel Episcopo ut delegato Pontificis in causa hæresis. p. 701. n. 3.
 Exempti Regulares subsunt etiam in criminalibus suo Prælati regulari. p. 708. n. 3. Quibus in casibus subsunt Episcopo, *ibid.*
Vide Episcopus quoad Exemptos.
 Exempta Monasteria obligantur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & Diocesalem Episcopi. p. 720. n. 1. In quo consistat Lex Iurisdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Lex Diocesis. n. 3.
 Exemptas etiam Moniales visitare quotannis potest Episcopus. p. 750. n. 4. Capitulum sede vacante solum non exemptas, *ibid.*
 Exempta Ecclesia non potest renuntiare exemptioni privilegio. p. 825. n. 3.
Exomologare Vide Laudum.
 Exomologare Laudum Arbitri est approbare. p. 853. n. 4.
 Exomologatio expressa Laudi an requirat subscriptionem. p. 853. n. 4.
 Exomologatio tacita quid præferat. p. 854. n. 7.
Expectativa.
 Expectativæ sunt litteræ de conferendo beneficio proxime vacaturo. p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ sunt sublata. *ibid.* p. 141. n. 2.
 Expectativis litteris renuntiare quis liberè potest. p. 126. n. 1.
 Expectativis renuntiat ipso facto, qui aliud beneficium cum expectatæ incomparabile suscipit. *ibid.*
 Expectativæ renuntiatio si fiat cum pacto pensionis reddendæ vel beneficij est simoniaca. p. 127. n. 2.
 Expectativæ posteriores sunt obreptitiæ. nisi meminerint priorum, quibus pro pensione aut beneficio fuit renuntiatum. p. 127. n. 3.
 Expectativa non tribuit Ius ad beneficium. p. 126. n. 1. p. 129. n. 7.
 Expectativas duas ad diversas Ecclesias si quis impetravit, posteriores sunt irritæ, nisi prioribus ante renuntiavit. p. 129. n. 7.
 Expectativæ inferunt Ecclesiis gravamen. p. 141. n. 1.
 Expectativis pluribus non tam unam Ecclesiam quam unum Collatorem gravare non vult Pontifex. p. 141. n. 1.
 Expectativam qui prius impetravit præponendus alteri in assecutione præbendæ. p. 169. n. 1. p. 170. n. 1.
 An & quomodo prius impetrans conditionatam præponendus sit impetranti absolutam? *ibid.* Conditionata non est, cum dicitur: *si impetrans idoneus sit: si consentiat.* *ibid.*

Expectativa cum conditione: s. Episcopus & Capitulum consentias, non potest executioni dari cum consensu solius Capituli. p. 169. n. 2.

Expectativas in una Ecclesia si duo eodem die & tempore impetrant, præferendus qui prius præsentat. p. 170. n. 2. Si simul præsentent, locus est gratificationi. *ibid.*

Expectativam habens non tenetur accipere tenue beneficium quod aliquis in fraudem eius resignavit. p. 487. Vnde præsumatur fraus Resignantis. *ibid.* Quæ eius pena. *ibid.*

Expectativa data contra personam pro beneficio vacaturo expirat per mortem dantis, et adhuc integra. p. 680. num. 2.

Expectativa gratiam nulli potest concedere Legatus etiam à latere. p. 698. n. 1.

Expressum.

Expressi & taciti eadem vis est. p. 344. n. 3. p. 300. num. 12.

Expressio conditionis, quæ de iure inest, nihil operatur. p. 110. n. 6.

Expressa & tacita legis clausula quid operentur. p. 120. n. 6.

Expressum & clarum non debet tolli per tacitum & obscurum. p. 390. n. 7.

Extensio. V. Lex.

Extensio Legis extensiva est, cum & ultra Verba & ultra mentem Legislatoris extenditur. p. 12. n. 4.

Extensio Legis comprehensiva cum ultra Verba legis, sed non ultra mentem extenditur. *ibid.*

Extensio comprehensiva ob identitatem rationis in quavis lege & omni foro fieri potest & debet. p. 12. n. 5.

Extenditur Lex ad præterita, si nominatim sit lata de ijs; neque hæc iam ante decisa vel litis pendens. p. 50. n. 4.

Extenditur ad præterita lex more declarativa absolute lata. p. 51. n. 6.

Extenduntur regulam exempla ad similia. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Extendi non potest Mandatum per Episcopiam. p. 136. n. 3.

Extendi Gratia concessa non possunt ultra proprietatem Verborum. p. 153. n. 2. Nisi de mente & Intentione constet concedentis. p. 153. n. 3.

Extendi non potest pena aut mandatum de pena ultra suos terminos. p. 211. n. 3.

Extendi fasus cum aliquo non debet ad ei adherentes auxilio. p. 211. n. 3.

Extenditur dispensatio ad accessoria. p. 251. n. 5.

Extensio Legis pœnalis quomodo subinde fieri possit ad casus in ea non expressos. p. 261. n. 1. p. 452. n. 8.

Extenditur lex pœnalis ad casum similes, si quis expressus sit exempli loco. p. 437. n. 6. Dubium an sit exempli loco, resolvendum à Principe. *ibid.*

Extendi quando non possit lex pœnalis ob identitatem aut maioritatem rationis. p. 352. n. 7.

Extendi ad similia potest Responsum Principis in certa causa. p. 381. n. 1.

Extensio fieri debet ad similia ob identitatem rationis expressæ in lege. p. 454. n. 4.

Extenditur Iurisdictio delegata ad impediens pro-

cessum licet non fiat expressi.

Extendi Rescriptum delegationis non potest ad non expressa nisi connexa. p. 655. n. 3.

Extendi Iurisdictio delegata an & quomodo possit à persona ad personam. p. 666. n. 3.

Extendit vel restringit dispositionem adiecta ratio. p. 671. n. 5.

Extendere privilegium non potest, qui non potest dare. p. 695.

Extendi potest consuetudo à casu ad casum omni modo æquiparatum. p. 849. n. 1.

Fabrica

Fabricæ reparatio pertinet ad Rectorem principalem Ecclesiæ. p. 583. n. 2.

Factum.

Quæ in facto consistunt, non simpliciter asseri, sed demonstrari debent. p. 58. n. 14.

In facto, si notorium sit, supplet Iudex parte etiam non petente. p. 102. n. 2.

Facti quæ sunt Princeps ignorare censetur. p. 131. n. 6.

Facti proprii ignorantia non præsumitur fore alieni. p. 142. n. 2.

Facti alieni ignorantia non excusat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.

Factum negativum probari non potest directe sed indirecte tantum. p. 295. n. 9. Nisi involvat affirmativum. p. 463. par.

Facto proprio Auctoritatem præstare nemo potest. p. 320. n. 3.

Facto proprio quomodo Superiori possit contradicere, illudque rescindere. p. 549. n. 1.

Faciens mala & consentiens participat digni. p. 602. n. 4.

In facto proprio non præsumitur oblitio, nisi ob diturnitatem. p. 615. n. 2.

Facultas Vide Potestas.

Facultas concessa ad actum intelligitur de efficacia. p. 95. n. 5.

Facultas an & quomodo per Non-usum amittatur. p. 207. n. 5.

Facultatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum si det Episcopus Vicario, an comprehendat etiam specialia. p. 599. n. 11. Quid si det ad omnia suæ potestatis præter collationem beneficiorum. n. 12. Quid si ad omnia suæ potestatis sine addito ullius exceptionis. n. 13.

Falsum, Falsitas.

Falsitatis exceptio non potest per ullum Rescriptum tolli. p. 68. n. 3.

Falsitatis suspectus est, qui Rescriptum asserit obreptitium. p. 68. n. 4.

Falsi suggestionem non esse impetratum Rescriptum probare debet impetrans. p. 99. n. 4.

Falsitas causæ impulsivæ non tollit voluntarium. p. 101. n. 1.

Falsificans Clericus litteras in causa beneficiaria quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2. Quas falsificans litteras papales. *ibid.*

Falsa.